

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ภาคเหนือ

Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัดกรรมและอุตสาหกรรม (กล้วยดาก)

นางเฉลียว ยอด
อายุ 60 ปี เลขที่ 137 หมู่ 3
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวสัก นาโงเนต
อายุ 70 ปี เลขที่ 137 หมู่ 3
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกาญจน์ ชาลัย
อายุ 36 ปี เลขที่ 33 หมู่ 3
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

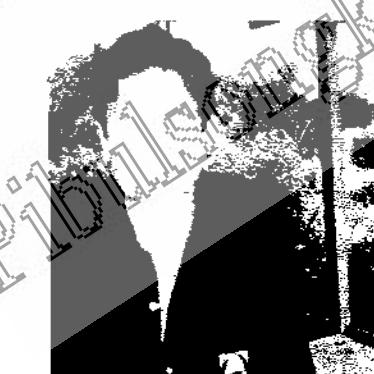
นางกีพวรรณ นิยมยัน
อายุ 33 ปี เลขที่ 85 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางรำไน ศรีทอง
อายุ 29 ปี เลขที่ 4/1 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางทวน ศรีอยทอง
อายุ 53 ปี เลขที่ 43/3 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายอุด ศรีอยทอง
อายุ 42 ปี เลขที่ 44/3 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวราย ชาน้ำรุ้ง
อายุ 42 ปี เลขที่ 7/3 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางไลา แก้วสำเภา
อายุ 40 ปี เลขที่ 51 หมู่ 2
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาห้องกรรมและอุตสาหกรรม (การทำน้ำตาลสด น้ำตาลปีก)

นายบุญเตม มีศรี
อายุ 59 ปี เลขที่ 52/1 หมู่ 7
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายเมียน มันทะวัช
อายุ 65 ปี เลขที่ 12 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสนอง บัวจันทร์
อายุ 42 ปี เลขที่ 6 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางทองสุข แสงครร
อายุ 60 เลขที่ 8 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายบุญชัย จันทร์เกตุ
อายุ 35 ปี เลขที่ 39 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายจรุญ พวงทอง
อายุ 34 ปี เลขที่ 22/1 หมู่ 4
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายธง เจริญย่อ^๒
อายุ 41 ปี เลขที่ 32/1 หมู่ 4
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัดด้วยมือและอุตสาหกรรม (การจักรกล)

นางดวงเดือน ศรีปาน
อายุ 48 ปี เลขที่ 38/2 หมู่ 6
ต. บ้านไร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวนง คำเนิน
อายุ 72 ปี เลขที่ 45/2 หมู่ 10
ต. โคกสูตร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

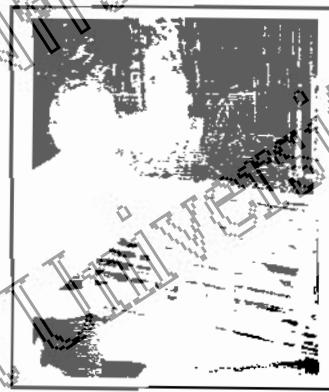
นางสมบูรณ์ พวงเพียง
อายุ 72 ปี เลขที่ 9/2 หมู่ 4
ต. โคกสูตร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนากເອັກ ນາມຕ່ວງ
อายุ 60 ปี เลขที่ 101 หมู่ 10
ต. โคกสูตร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางพยุง นาคสูป
อายุ 42 ปี เลขที่ 6 หมู่ 10
ต. โคกสูตร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายแมะ ເພີກຂາວນາ
อายุ 75 เลขที่ 127 หมู่ 3
ต. บ้านกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางพวน ลักษณะ
อายุ 59 ปี เลขที่ 98 หมู่ 9
ต. บ้านกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนกแก้ว คนຄ่ออง
อายุ 62 ปี เลขที่ 98/2 หมู่ 9
ต. บ้านกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกองการ์ เพ็งเรือนงาม
อายุ 35 ปี เลขที่ 107 หมู่ 9
ต. บ้านกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัดกรรมและอุตสาหกรรม (การจักสาน)

นางสมพร คงเนียม
อายุ 49 ปี เลขที่ 104/3 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางรุ่งมา拉 คงเนียม
อายุ 35 ปี เลขที่ 107 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายนิพนธ์ เพ็งเรือนวน
อายุ 42 ปี เลขที่ 98/4 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

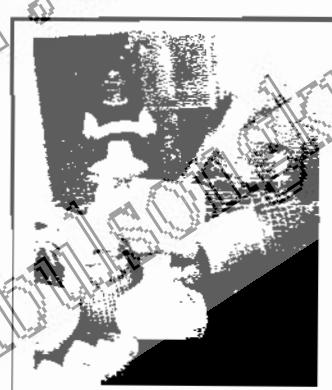
นางกอง มินทองปัน^า
อายุ 39 ปี เลขที่ 29/3 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางฟอง สิสม
อายุ 42 ปี เลขที่ 88/4 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสักกิจชัย สิสม
อายุ 27 เลขที่ 107 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสวัสดิ์ คงเนียม
อายุ 38 ปี เลขที่ 107 หมู่ 9
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสมัย ชัยไย
อายุ 63 ปี เลขที่ 27 หมู่ 7
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก
(ซักงานหมาก)

นางสาวพนิดา พิมพ์คำ
อายุ 36 ปี เลขที่ 126 หมู่ 8
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก
(ซักงานหมาก)

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัดกรรมและอุตสาหกรรม (สายช่างปั้นๆ)

นายเนนทร์瓦ราย พรมวงศ์กา
อายุ 36 ปี เลขที่ 49/3 หมู่ 8
ต. วัดด่ายม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

พงประทุม พันธ์
อายุ 36 ปี เลขที่ 88/2 หมู่ 8
ต. วัดด่ายม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางยุธิน จันกรนุช
อายุ 53 ปี เลขที่ 332 หมู่ 8
ต. วัดด่ายม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัดกรรมและอุตสาหกรรม (จักภานและเย็บเป็นหมวด)

นายพิาย มีศรีย์
อายุ 63 ปี เลขที่ 24 หมู่ 7
ต. เนินกุ่ม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางพนิตา ชิมพ์เต้น
อายุ 36 ปี เลขที่ 126 หมู่ 8
ต. วัดด่ายม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิญาสาหัตกรรมและอุตสาหกรรม (อดีตไม้จันท์)

นางชนะ อากาเชียเหลือง
อายุ 60 ปี เลขที่ 118/1 หมู่ 1
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนัวล้อย หัวเมือง
อายุ 47 ปี เลขที่ 88 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

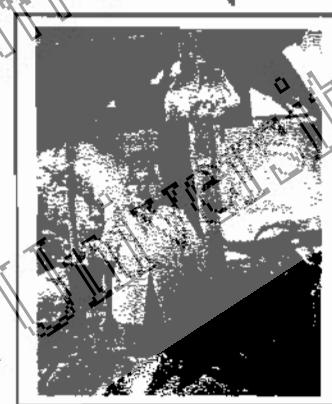
นางกวยจูนา คงเนียม
อายุ 33 ปี เลขที่ 80 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสมศักดิ์ คงเนียม
อายุ 50 ปี เลขที่ 88 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางส้มศรี สำโรงปาน
อายุ 60 ปี เลขที่ 88/3 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกิมสุวน บันยศิต
อายุ 74 ปี เลขที่ 96 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางมาekay นาคมอยุ
อายุ 41 ปี เลขที่ 88/4 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกองอยู่ สินิม
อายุ 58 ปี เลขที่ 102/2 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางอุไร พูเพ็ชร
อายุ 40 ปี เลขที่ 40 หมู่ 9
ต. บางกระทุ่ม อ. บางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม (เด็กอ่อน)

นางวนิชย์ เกี้ยว
อายุ 59 ปี เลขที่ 82 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

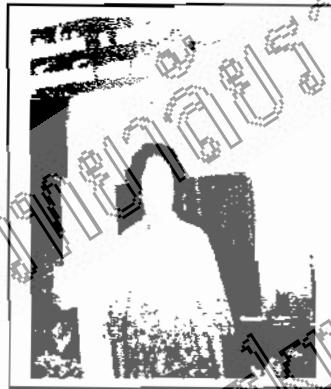

นายจำเนียร์ กีเยียน
อายุ 58 ปี เลขที่ 82 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นกอกรอดีด้วน มัยเย็น
อายุ 56 ปี เลขที่ 92 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม (น้ำหนึ่งรอก)

นางสำราญ มากอิญ
อายุ 48 ปี เลขที่ 16/1 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางวนิช โภเมธ
อายุ 38 ปี เลขที่ 9/1 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกาฬสิง พากุสิงห์
อายุ 48 ปี เลขที่ 28 หมู่ 1
ต. สนานมูล อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาสาขาวิชาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม (ขนมจังสุตรชาวบ้าน)

นายแจ่ม วงศ์สนugar
อายุ 68 ปี เลขที่ 94/4 หมู่ 5
ต. บ้านไร่ อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางเจียม วงศ์สนugar
อายุ 67 ปี เลขที่ 94/1 หมู่ 5
ต. บ้านไร่ อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายจำเนียร อินทร์สุล
อายุ 58 ปี เลขที่ 22 หมู่ 6
ต. โคกสะอาด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาสาขาวิชาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม (นิบช้อยดันหน้าอ้อยโนราห์)

นายอุดม ศรีปาน
อายุ 56 ปี เลขที่ 36 หมู่ 8
ต. บ้านไร่ อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงภูมิปัญญาสาขาวัสดุกรรมและอุตสาหกรรม (ก่อสร้าง)

นางประทวน มีชัยโย^ะ
อายุ 46 ปี เลขที่ 1 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางกุหลาบ พิกชานา^ย
อายุ 43 ปี เลขที่ 12/1 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนันยาธิ ศรีคง^ะ
อายุ 46 เลขที่ 14 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางมณี จันทร์ดี^ะ
อายุ 40 ปี เลขที่ 27 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสำไย เวชสารรักษ์^ะ
อายุ 46 ปี เลขที่ 60/1 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

นางเจริญ กลิ่นแย้ม^ะ
อายุ 70 เลขที่ 60 หมู่ 8
ต. โคกสลุค อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัจจุบันสาขาวัสดุก่อสร้างและอุตสาหกรรม (แซมพู ศรีเมนาคตระกอญชัน)

นางจะเมียด นกอ่ำນ
อายุ 31 ปี เลขที่ 42/2 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางխุน ยืนยา
อายุ 41 ปี เลขที่ 71 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางปราดา ฟูนไย
อายุ 43 ปี เลขที่ 622 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางบอยา ไชยชาติ
อายุ 48 ปี เลขที่ 51 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

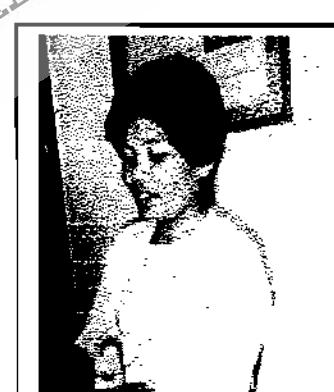
นางปิน พ่องตักจิช
อายุ 43 ปี เลขที่ 41/3 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนุยุรัม สถานวน
อายุ 37 เลขที่ 32/1 หมู่ 9
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนุยุเอื้อ ม่วงแท้
อายุ 33 ปี เลขที่ 38/1 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสุวรรณ อ้อสำเภา
อายุ 35 ปี เลขที่ 48 หมู่ 7
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางສະອອງ ຍັກວົງເຈົ້າເກລືອງ
อายุ 60 ปี เลขที่ 118/1 หมู่ 9
ต. นางกระทุ่ม อ. นางกระทุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงภูมิปัญญาสาขาวัสดุกรรมและอุตสาหกรรม (เครื่องดื่มใบหม่อนสำเร็จรูป)

นางน้ำค้าง มีแก้ว
อายุ 42 ปี เลขที่ 106 หมู่ 1
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางอัมพร แย้มมะมัง¹
อายุ 37 ปี เลขที่ 1/2 หมู่ 1
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวสุวนันดา บำรุง
อายุ 33 ปี เลขที่ 30 หมู่ 1
ต. นครป่าหมาก อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวอุทุมพร ย่างกานต์
อายุ 17 ปี เลขที่ 88/1 หมู่ 3
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางชนพร เนียมตุ
อายุ 44 ปี เลขที่ 41 หมู่ 3
ต. โคกสูตร อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางฟอย ย้ำกานต์
อายุ 53 ปี เลขที่ 88/1 หมู่ 3
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวแสงดาว ศรีชารวนา
อายุ 26 ปี เลขที่ 54 หมู่ 1
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญา (กล่าวอ่านนำตามชุดพิธี)

นางดวงรัตน์ เสรียมงาม
อายุ 36 ปี เลขที่ 100/3 หมู่ 1
ต. นครป่าหมาก อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางรัว ทองแท้
อายุ 65 ปี เลขที่ 100/1 หมู่ 1
ต. นครป่าหมาก อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญา (นิมิต ตีราวน พิจิตร)

นายยิ่ง พวงทอง
อายุ 61 ปี เลขที่ 75/1 หมู่ 5
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาแพทย์แผนไทย (สมุนไพรรักษาโรค)

นายเต็ก บุญพยอม
อายุ 75 ปี เลขที่ 58 หมู่ 8
ต. ไผ่ล้อม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสมบัติ เปรมภาค
อายุ 54 ปี เลขที่ 31 หมู่ 9
ต. บ้านไร่ อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายประทีอง แก้วเรียวเหลือง
อายุ 59 ปี เลขที่ 118/1 หมู่ 9
ต. นางกระฐุม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายแสง พรมรักษ์
อายุ 85 ปี เลขที่ 1/2 หมู่ 8
ต. เนินกุ่ม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางฉลอง แก้วเรียวเหลือง
อายุ 59 ปี เลขที่ 118/1 หมู่ 9
ต. นางกระฐุม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายยนต์ สังข์นวล
อายุ 70 เลขที่ 40 หมู่ 1
ต. นครป่าหมาก อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาสาขาวิชาแพทย์แผนไทย (การนวด)

นายว่า เกี้ยมสูงเนิน
อายุ 46 ปี เลขที่ 52/2 หมู่ 1
ต. เนินกรุง อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวนารา มากบังแก้ว
อายุ 30 ปี เลขที่ 106 หมู่ 9
ต. บางกระเจ้า อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

นางตะօอ่อง นกเขียวเกี้ยง
อายุ 59 ปี เลขที่ 118/1 หมู่ 9
ต. บางกระเจ้า อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

นางสุวรรณ ถ่างแก้ว
อายุ 36 ปี เลขที่ 43/1 หมู่ 7
ต. บางกระเจ้า อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

นางประนอม พรมเต่า
อายุ 34 ปี เลขที่ 18/2 หมู่ 7
ต. บางกระเจ้า อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวอรอนุมา มากบังแก้ว
อายุ 34 เลขที่ 97 หมู่ 9
ต. บางกระเจ้า อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาเกษตรกรรม (บุญหมากและดินส่องแคร)

นายแทน ตันพิสัย
อายุ 60 ปี เลขที่ 77/1 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสนิท มาพิจิตร
อายุ 55 ปี เลขที่ 37 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางทวยท่อ คำมิยะสา
อายุ 60 ปี เลขที่ 30 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

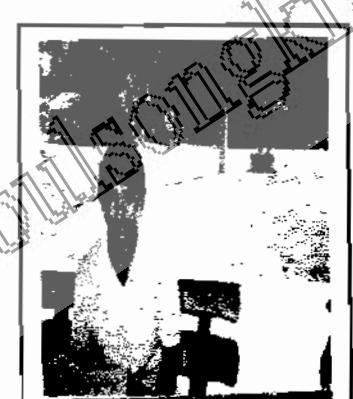
นายชา บ้านบุญ
อายุ 47 ปี เลขที่ 35 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสต๊อ ผูก
อายุ 60 ปี เลขที่ 32 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางหวาน สร้อยทอง
อายุ 40 เลขที่ 44/3 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางໄສ แก้วกานต์
อายุ 38 ปี เลขที่ 51 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายเช พรมปึงส่า
อายุ 55 ปี เลขที่ 21/1 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสมพงษ์ อั้นคุเมือง
อายุ 27 ปี เลขที่ 25/2 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาเกษตรกรรม (การปลูกกล้วย)

นางระเตยดี ติงหลักษณ์
อายุ 60 ปี เลขที่ 137 หมู่ 3
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

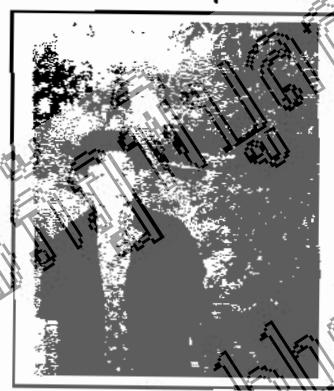
นายประภากต ติงหลักษณ์
อายุ 57 ปี เลขที่ 137 หมู่ 3
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางรัตน์ พ่องแห่ง
อายุ 65 ปี เลขที่ 100/1 หมู่ 1
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายจันทร์ ใจนำร่อง
อายุ 34 ปี เลขที่ 73 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสมพร น้ำเย็น
อายุ 59 ปี เลขที่ 5/1 หมู่ 5
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสมโภจน์ เทศดี
อายุ 53 ปี เลขที่ 5/1 หมู่ 5
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายอ่อน ศรีเจริญ
อายุ 35 ปี เลขที่ 5/1 หมู่ 5
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นางอึยง ติงหลักษณ์
อายุ 69 ปี เลขที่ 10 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายส่าราษฎร์ นุ้ยเยียบ
อายุ 49 ปี เลขที่ 55 หมู่ 2
ต. บางกระฐุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาเกษตรกรรม (การปลูกข้าว)

นายอานวย บุญเจ็ง
อายุ 41 ปี เลขที่ 50 หมู่ 10
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายณัช เอมศิริ
อายุ 54 ปี เลขที่ 17/2 หมู่ 4
ต. บ้านไธ อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางนิตา ศันสน์สอง
อายุ 42 ปี เลขที่ 47 หมู่ 2
ต. เมืองกุม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสายหยด อุรุลักษณ์
อายุ 43 ปี เลขที่ 12 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางสาวเนย หมาเจ้า
อายุ 43 ปี เลขที่ 59 หมู่ 10
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางประจวน วงศ์เมือง
อายุ 45 เลขที่ 23 หมู่ 6
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายเสงี่ยม คำจิรัง¹
อายุ 38 ปี เลขที่ 52 หมู่ 1
ต. ถนนคง อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายเทียนม เอมป่านยา²
อายุ 73 ปี เลขที่ 2/1 หมู่ 2
ต. ถนนคง อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสม ก่ออินทร์
อายุ 55 ปี เลขที่ 9/1 หมู่ 9
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาเกษตรกรรม

(ปลูกตอกมะลิ)

นายประภกอบ ศรีปัน
อายุ 55 ปี เลขที่ 86 หมู่ 4
ต. บ้านไผ่ อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

(ดีชาวตัวยม้อ)

นายประเทือง เออมพิน
อายุ 77 ปี เลขที่ 56 หมู่ 4
ต. บ้านไผ่ อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

(การสืบสานเชื้อสาย)

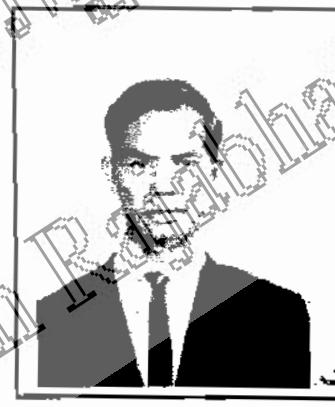
นางเฉลย ศิรินทร์
อายุ 56 ปี เลขที่ 36 หมู่ 8
ต. บ้านไผ่ อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

(ปลูกอ้อย)

นายกนก พงษ์ผล
อายุ 46 ปี เลขที่ 47 หมู่ 8
ต. ไฝต้อม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

(ปลูกอ้อย)

นายชัยฤทธิ์ มีเดช
อายุ 52 ปี เลขที่ 83/2 หมู่ 1
ต. นครป่าหมาก อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

(ปลูกอ้อย)

นางมัตติ พุ่นชื่น
อายุ 31 เลขที่ 12/2 หมู่ 1
ต. ไฝต้อม อ. นางกระฐ่อม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้กังวณปัญญาสาขาวิชาเกษตรกรรม

(การเลี้ยงไก่ชน)

นายอ. บัวประทุม
อายุ 43 ปี เลขที่ 48/8 หมู่ 3
ต. ท่าศาลา อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

(การเลี้ยงไก่ชน)

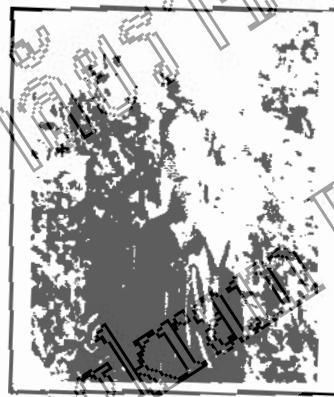
นายไชย กำพล
อายุ 60 ปี เลขที่ 7 หมู่ 8
ต. ท่าศาลา อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

(การเลี้ยงนกกร่าง)

น่วงชลธ. เพ็งขาวนา
อายุ 61 ปี เลขที่ 25 หมู่ 2
ต. ท่าศาลา อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

(พักปีกอสตางห์)

นายบุญมา เอ่มทุรพจน์
อายุ 64 ปี เลขที่ 107 หมู่ 2
ต. ท่าศาลา อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

(พักปีกอสตางห์)

นางประจวน เอ่มมทุรพจน์
อายุ 60 ปี เลขที่ 107 หมู่ 2
ต. ท่าศาลา อ. บางกระเจ้า
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิภาษาเกษตรกรรม (ไร่นาสวนผสม)

นายนวพลอย ศรีมูล
อายุ 40 ปี เลขที่ 19/1 หมู่ 4
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางธุรินทร์ มีชน
อายุ 59 ปี เลขที่ 19/1 หมู่ 4
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายไพบูลย์ อัมพรยืนทรัพ
อายุ 59 ปี เลขที่ 52/1 หมู่ 7
ต. นางกระฐุม อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

**ผู้ทรงคุณวุฒิภาษาศาสนาและประเพณี
(รวมแล้วห้าผู้ในอุปนิสั�งการนี้)**

นายมนูญเกิด ภูมิผล
อายุ 77 ปี เลขที่ 57/1 หมู่ 6
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสมาน ศรีปาน
อายุ 56 ปี เลขที่ 6 หมู่ 1
ต. โคกสูด อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางพ่อน คำจริง
อายุ 75 เลขที่ 52 หมู่ 1
ต. สนามคลี อ. นางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสาขาศึกษาและประเพณี (แข่งเรือยາ)

นายสมาน ศรีป่าน
อายุ 56 ปี เลขที่ 38/2 หมู่ 6
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ร.ต. อุริน เถงไส่อง
อายุ 66 ปี เลขที่ 25/1 หมู่ 6
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายประภอย ศรีป่าน
อายุ 55 ปี เลขที่ 88 หมู่ 4
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสร้าง มากอินทร์
อายุ 65 ปี เลขที่ 12 หมู่ 1
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายบรรจง ศรีป่าน
อายุ 42 ปี เลขที่ 6 หมู่ 1
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

นายบุญเกิด ภูมิผล
อายุ 77 เลขที่ 53 หมู่ 6
ต. บ้านໄ戎 อ. นางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงเกียรติป้ายญาสาขาวิชาศึกษาและประเพณี (แข่งเรือบก)

(แข่งเรือบก)

นายแสวง คิมรุขawan
อายุ 51 ปี เลขที่ 3/2 หมู่ 4
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

(แข่งเรือบก)

นางสมจิตร ใจการุณ
อายุ 48 ปี เลขที่ 38 หมู่ 4
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

(แข่งเรือบก)

นายช้างเผือก ใจการุณ
อายุ 45 ปี เลขที่ 38 หมู่ 4
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

(แข่งเรือบก)

นางประเนย พุฒาภา
อายุ 74 ปี เลขที่ 43 หมู่ 4
ต. เนินกุ่ม อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

(แข่งเรือบกส่อเม็ก)

นางฟ้อน สำราิง
อายุ 75 ปี เลขที่ 526 หมู่ 1
ต. สามครี อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

(รำวง ชิน เล ๒)

นายบุญเกิด ภูมิผล
อายุ 77 เลขที่ 57/1 หมู่ 6
ต. บ้านไ泰 อ. บางกระฐุ่ม
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้ทรงคุณวุฒิสายภาษาประเพณีวัฒนธรรม (เนื่องในเดือนพิชณ์โลก)

นางพ่อน คำจิง
อายุ 75 ปี เลขที่ 52 หมู่ 1
ต. สนามค้อ อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสร้าง มากอินทร์
อายุ 59 ปี เลขที่ 78 หมู่ 5
ต. บ้านไร่ อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสงวน ชนาญด้วย
อายุ 74 ปี เลขที่ 52/1 หมู่ 7
ต. บางกระฐุม อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

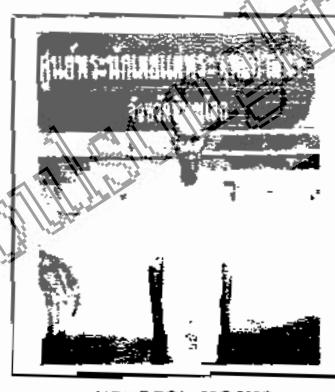
นายจิต สมุท
อายุ 68 ปี เลขที่ 94/4 หมู่ 5
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายนุนทด คงกรรบ้อน
อายุ 64 ปี เลขที่ 107 หมู่ 2
ต. ท่าศาลา อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

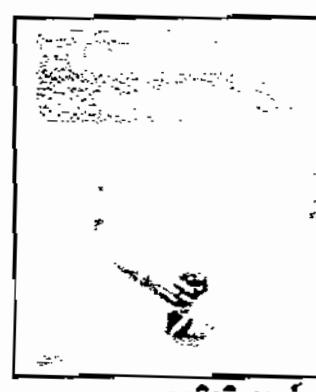
นายจำเนียร อินกรุกสุด
อายุ 58 เลขที่ 22 หมู่ 6
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นายสุวรรณ ทองคำ
อายุ 63 ปี เลขที่ 12 หมู่ 6
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

นางเจริญ กลินเนย়ং
อายุ 70 ปี เลขที่ 80 หมู่ 8
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

พระครูสุหัสกิจวิจารณ์
เจ้าอาวาสวัดกำแพงมนี
ต. โคกสูด อ. บางกระฐุม
จังหวัดพิษณุโลก

ภาคผนวก ช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈โนกร ปี

Pibulsongkram Rajabhat University

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิน

**เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรและการนำภูมิปัญญาท้องถินมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน
ของโรงเรียนประถมศึกษา : กรณีศึกษาอ่าเภอบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก**

ภูมิปัญญาด้าน.....

ชื่อผู้ทรงภูมิปัญญา.....

ที่อยู่ / บ้านเลขที่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ทรงภูมิปัญญา

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () ปริญญาตรี

() มัธยมศึกษา () ถูกก้าวปริญญาตรี

4. อาชีพ

5. รายได้

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงภูมิปัญญาเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถ ถ่ายทอดของ

ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิน

2.1 หานมีความรู้ในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิน อย่างไร นางเชน มีข้อตอน วิธีการอุปกรณ์
ผลผลิต อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรและการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียน
ของโรงเรียนประถมศึกษา : กรณีศึกษาอำเภอบางกระثุ่ม จังหวัดพิษณุโลก**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการ
จัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการในการจัดกรุร่วมการสอนโดยใช้
ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการศึกษาทางวิชาการเท่านั้น ค่าตอบใน
แบบสอบถามนี้จะนำเสนอผลเป็นภาพรวม ซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพของผู้คนแต่
ประการใด ดังนั้น จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ให้ครบถ้วนและขอ
ขอบคุณที่ให้ความร่วมมืออย่างดีมาก

ศรีนยา มัจฉราภรณ์

นักศึกษาชั้นปริญญามหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

สถาบันราชภัฏพิษณุโลก

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดใช้เครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ () ชาย () หญิง ☐	
2. ประสบการณ์ในการรับราชการครุ () ต่ำกว่า 10 ปี ☐ () 10 - 20 ปี ☐ () 21 ปีขึ้นไป ☐	
3. ระดับการศึกษา () ปริญญาตรี ☐ () สูงกว่าปริญญาตรี ☐	
4. ปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่ง () ผู้บริหารส่วนตําบล ☐ () กroducedสอน ☐	

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภูมิปัญญาท้องถิ่น ของโรงเรียน
ประถมศึกษา อ่าเภอบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภูมิปัญญาท้องถิ่น ของโรงเรียนประถมศึกษา อ่าเภอบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก 5 ด้าน คือ
 - 1.1 ด้านบริหารจัดการ
 - 1.2 ด้านหลักสูตร
 - 1.3 ด้านการเรียนการสอน
 - 1.4 ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน
 - 1.5 ด้านปัญหาอุปสรรค
2. ให้ผู้ประเมินใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ตัวอย่าง

สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	ระดับปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ระดมความคิดเห็นของครุภู่สอนในการทำหลักสูตร ท้องถิ่น	✓				

หมายความว่า การระดมความคิดเห็นของครุภู่สอนในการทำหลักสูตรท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ครุภู่สอนไม่มีความรู้ในการจัดทำหลักสูตร ท้องถิ่น				✓	

หมายความว่า ครุภู่สอนมีปัญหาในการทำหลักสูตรท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย

สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	ระดับปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ด้านบริหารจัดการ					
1. มีการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา					
2. มีการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการศึกษา					
3. มีการกำหนดนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายของหน่วยเหนือ					
4. ผู้บริหาร ครุ ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกันจัดทำแผนงานของโรงเรียนเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น					
5. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือร่วมกันดำเนินผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น					
2. ด้านหลักสูตร					
1. เพิ่มเติมรายละเอียดของเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นสอนแยกในรายวิชาต่างๆ เช่น กลุ่มทักษะภาษาไทย ชุมชนการทำงานและพื้นฐานอาชีพ					
2. ครุผู้สอนศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านความของภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา					
3. ครุผู้สอนสร้าง ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกับผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น					
4. ครุผู้สอนนำหลักสูตรท้องถิ่นไปทดลองใช้หลังจากมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่น					
5. ครุผู้สอนมีการประเมินหลักสูตรท้องถิ่นหลังทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น					

สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	ระดับปฏิบัติ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
3. ด้านการเรียนการสอน					
1. ครูผู้สอนนำความรู้และประสบการณ์ของผู้ทรงภูมิ ปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
2. ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานระหว่าง ความรู้สาขา กับ ความรู้ท้องถิ่น					
3. ครูผู้สอนสอนโดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น คติ ความคิด ความเชื่อ ศิลปวัฒนธรรม ชนบท รวมถึงประเพณีต่างๆ ของท้องถิ่น					
4. ครูผู้สอนจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ลักษณะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในแผนการสอน					
5. ครูผู้สอนทำการวัดผลประเมินผลในเรื่องที่เกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามสภาพที่แท้จริง					
4. ด้านกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน					
1. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน เช่น ประเพณีเวียนเทียน					
2. จัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น เช่น การละเล่นพื้นบ้าน					
3. โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมที่สอดคล้อง กับภูมิปัญญาท้องถิ่น					
4. โรงเรียนเป็นสถานที่จัดอบรมวิทยากรด้านต่าง ๆ ที่เน้นเรื่องของภูมิปัญญาท้องถิ่น					

สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	ระดับปัญหา				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5. ด้านปัญหา อุปสรรค					
1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา					
2. การดำเนินการร่วมกับผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นในการวางแผนของโรงเรียนที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น					
3. การประสานงานกับหน่วยเหนือ องค์กรอื่นเพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการศึกษา					
4. การนำนักเรียนร่วมกิจกรรมกับชุมชน เช่น การเข้าร่วมงานประจำวันธรรมชาติ ของท้องถิ่น และอื่นๆ เป็นต้น					
5. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานฯ ของภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา					

มหาวิทยาลัย
Pibulsongkram Rajabhat University

ตอนที่ 3 เลือกตอบความต้องการของผ่านในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัด
การเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา อ่าเภอบางกรวย จังหวัด
พิษณุโลก

คำชี้แจง

ขอความกรุณาตอบทุกข้อ ถ้าหากข้อใดข้อหนึ่ง จะทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ โดยให้ท่าน
กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือน้อยที่สุด

ความต้องการจัดการเรียนการสอน	ระดับความต้องการ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. สาขาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม					
1. การจักสาน
2. การทำกลิตไวยด้า.....
3. การทำอกไม้จันทน์.....
4. การหอผ้า.....
5. การทำเตาเจีย น้ำปลาถั่วเหลือง ซีอิ๊วขาว.....
2. ภาษาพหทย์แผนไทย					
1. การนวด.....
2. สมุนไพรรักษายาไทย.....
3. สาขาศาสนาและนิเวศวิทยา					
1. การเขียนเรื่องยา.....
2. การเขียนเรื่องบก.....
3. การรดน้ำค่าหัวผู้ไทยในวันสงกรานต์.....
4. ประเพณีการถอยกระ邦.....
4. สาขาเกษตรกรรม					
1. การปลูกกล้า.....
2. การปลูกผัก.....
3. การปลูกอ้อย.....
4. การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย.....
5. การเลี้ยงไก่ชน.....
6. การเลี้ยงไก่ชน.....
7. การทำไวน์ตามเมือง.....

**แบบสอบถาม
โครงการหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น
อำเภอบางกระثุ่ม จังหวัดพิษณุโลก**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด เพื่อให้ท่านได้แสดงความคิดเห็น ต่อโครงการหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

1. หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมเพียงไร อ่าย่างไร

.....
.....
.....

2. ทำนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดขึ้น

.....
.....
.....

3. เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมอย่างไร

.....
.....
.....

4. เมื่อทางราชการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำนคิดว่ามีจุดเด่นแก่ไข

.....
.....
.....

5. สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอย่างไร

6. การวัดผลประเมินผลมีความเป็นไปได้เพียงไร

7. ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบของหลักสูตรทั้ง 8 ลักษณะด้าน (หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน การสอน และการวัดผลประเมินผล) มีความชัดเจนและเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

8. ความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ท่านเห็นว่า สถาบันให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Pibulsongkran Rajabhat University

รายละเอียดจำนวนประชากรของผู้บวชทาง และครูผู้สอนที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนผู้บวชทาง	จำนวนครูผู้สอน
1. โรงเรียนวัดท่านา	1	9
2. โรงเรียนวัดทำมະขาม	1	10
3. โรงเรียนบ้านบึงช้าง	1	4
4. โรงเรียนวัดบางกระฐุ่ม	1	9
5. โรงเรียนบ้านยางโคน	1	4
6. โรงเรียนศึกษาลัจลัย	1	23
7. โรงเรียนอภัยสุพารรณภูมิ	1	6
8. โรงเรียนชุมชน 12 ท่าศาลา	1	20
9. โรงเรียนบ้านวังสาร	1	8
10. โรงเรียนบ้านทุ่งน้อย	1	9
11. โรงเรียนบ้านบุ่นใหญ่	1	8
12. โรงเรียนประชาสามัคคี	1	10
13. โรงเรียนวัดราษฎร์สมโภสร	1	20
14. โรงเรียนวัดกรุงศรีเจริญ	1	8
15. โรงเรียนวัดมีงล่า	1	6
16. โรงเรียนวัดแหนมพระภานุ	1	6
17. โรงเรียนชุมชน 3 บ้านเนินกุ่ม	1	20
18. โรงเรียนบ้านท่ายาง	1	6
19. โรงเรียนบ้านสาระเดรษฐ์	1	7
20. โรงเรียนวัดถายม	1	6
21. โรงเรียนรัฐราษฎร์ไวยวุฒิ	1	17
22. โรงเรียนบ้านหนองคลื่นพัง	1	9
23. โรงเรียนบ้านใหม่ไทรน้ำ	1	5
24. โรงเรียนบ้านหนองกลอง	1	5
25. โรงเรียนวัดคงหมาย	1	10
26. โรงเรียนวัดโคกสูต	1	5
27. โรงเรียนประชาสรรศวิทยา	1	6
28. โรงเรียนวัดไพรสุวรรณ	1	3

ตาราง 1 (ต่อ)

โรงเรียน	จำนวนผู้บริหาร	จำนวนครุภัณฑ์
29. โรงเรียนบ้านแม่เทียน	1	4
30. โรงเรียนวัดศรีสุทธาขาว	1	9
31. โรงเรียนวัดใหม่ราชภูร์ทรงธรรม	1	5
32. โรงเรียนวัดย่านยาوا	1	9
33. โรงเรียนราชภูร์เจริญ	1	9
34. โรงเรียนราชภูร์คำริ	1	4
35. โรงเรียนราชภูร์อุทิศ	1	4
36. โรงเรียนวัดสนามคลีตະวันดก	1	16
37. โรงเรียนวัดสนามคลีตະวันออก	1	7
รวม	37	322
รวมทั้งหมด	359	

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสดใหม่ (IOC)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
สภาพการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน :
กรณีศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา อ่าเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ข้อที่	คำอ่าน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
ค้านที่ 1 ค้านบริหารจัดการ									
1.	มีการศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการในการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
2.	มีการวิเคราะห์นโยบายของหน่วยเหนือเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นไปใช้ในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
3.	มีการกำหนดนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการนำภูมิปัญญาท่องถิ่นไปใช้ในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายของหน่วยเหนือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
4.	ผู้บริหาร ครู ผู้ทรงภูมิปัญญาท่องถิ่นร่วมกันจัดทำแผนงานของโรงเรียนเกี่ยวกับภูมิปัญญาท่องถิ่น	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช่ได้
5.	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือร่วมกันกับผู้ทรงภูมิปัญญาท่องถิ่นพัฒนาหลักสูตรท่องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
ค้านที่ 2 ค้านหลักสูตร									
1.	ไม่มีเจตนาจะเรียบเรียงเนื้อหา เกี่ยวกับภูมิปัญญาท่องถิ่นสอดแทรกในรายวิชาต่าง ๆ เช่น กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
2.	ครูผู้สอนศึกษาและรายงานข้อมูล ค้านต่าง ๆ ของภูมิปัญญาท่องถิ่น เพื่อใช้ในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
3.	ครูผู้สอนสร้าง ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรท่องถิ่นร่วมกับผู้ทรงภูมิปัญญาท่องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
4.	ครูผู้สอนนำหลักสูตรท่องถิ่นไปทดลองใช้ทดลองจากมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรท่องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้

ข้อที่	คำถ้าม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
5.	ครูผู้สอนมีการประเมินหลักสูตร ห้องถันหลังทดลองใช้หลักสูตร ห้องถัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
ด้านที่ 3 ด้านการเรียนการสอน									
1.	ครูผู้สอน naï ความรู้และประสบการณ์ ของผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาห้องถันมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
2.	ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานระหว่างความรู้ทางศาสตร์ กับความรู้ห้องถัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
3.	ครูผู้สอนสอนโดยอุดมการณ์ทาง เกี่ยวกับภูมิปัญญาห้องถัน เช่น คติ ความคิด ความเชื่อ ศิลปวัฒนธรรม ชนบทรวมถึง ประเพณีต่าง ๆ ของห้องถัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
4.	ครูผู้สอนจัดทำสื่อการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับภูมิปัญญา ห้องถันที่ปราบในแผนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
5.	ครูผู้สอนทำการวัดและประเมินผล ในเรื่องที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาห้องถัน ตามสภาพที่แท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
ด้านที่ 4 ดำเนินการตามส่วนเสริม งานเรียนการสอน:									
1.	นำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน เช่น ประเพณีวิถีและพื้นบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
2.	จัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่ห้อง ภูมิปัญญาห้องถัน เช่น การระดม พื้นเมือง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
3.	โรงเรียนเป็นหนึ่งในการจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับภูมิปัญญา ห้องถัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้
4.	โรงเรียนเป็นสถานที่จัดอบรม วิทยาการศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นร่องของ ภูมิปัญญา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้

ลำดับที่	ค่าตาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3	4	5			
ด้านที่ 5 ด้านปัญหา อุปสรรค									
1. การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้	
2. การดำเนินการร่วมกับผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นในการวางแผนของโรงเรียนที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้	
3. การประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้	
4. โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช่ได้	
5. การศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ของภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อใช้ในการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	ใช่ได้	

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก ๕

ผลการวิเคราะห์ความเรื่องมีนนของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล侈คราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

N of Cases = 30.0

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
M1	70.3667	94.2402	.8152	.9077
M2	70.4000	94.7310	.5981	.9105
M3	70.6667	92.9195	.6624	.9090
M4	70.4000	95.7655	.5209	.9119
M5	70.8333	96.8333	.5724	.9114
C1	70.3000	91.3207	.8149	.9060
C2	70.7000	92.0793	.8030	.9066
C3	70.4667	90.3264	.8562	.9050
C4	70.5333	92.3954	.5929	.9106
C5	70.8667	89.6368	.8446	.9049
L1	70.3667	93.6885	.7159	.9084
L2	70.3333	98.4368	.3713	.9145
L3	69.9667	99.2057	.2296	.9181
L4	70.3000	99.0448	.4631	.9133
L5	70.4000	94.8000	.6429	.9098
T1	70.1333	93.2230	.4798	.9140
T2	70.5667	95.4264	.7201	.9093
T3	70.6000	96.4552	.4651	.9126
T4	70.7000	87.8724	.7680	.9057
N1	70.6667	101.0575	.2542	.9157
N2	70.6333	100.7920	.1420	.9194
N3	70.6000	94.3172	.5634	.9111
N4	71.1000	105.8172	-.1791	.9255
N5	70.9000	100.6448	.2448	.9161

N Of Cases	=	30.0
Reliability Coefficients	=	24 Items
Alpha	=	.9151
Standardized item alpha	=	.9169

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตัวอย่างหลักสูตร

1. หลักสูตรโครงร่าง

หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อําเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น
จัดทำโดยผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น
คณะกรรมการสถานศึกษาชุมชนท้องถิ่นโรงเรียนราษฎร์อุทิศ
อําเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ศรันยา ม้าเปรม^๑
เรียนเรียง

คำนำ
หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น
อำเภอบางกระثุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ในแผนงานที่ 3 ได้มีการศึกษาองค์ความรู้เดิมภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมกลุ่มชน ดัง ๆ วางแผนการให้ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องเชื่อมโยงจากเห็นของวัฒนธรรมท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กล่าวว่า จุฬาลงกรณ์
วิชีวศึกษา และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และมาตรา 289
กำหนดให้คำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการศึกษาด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช 2540)

พระราชนูญดิการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก็ได้ให้ความสำคัญของการนำภูมิ
ปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษาดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 "...ส่งเสริมภูมิปัญญา
ท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสถาณฯ..." มาตรา 8 (2) "ให้สังคมมีส่วนร่วมในการ
จัดการศึกษา" มาตรา 27 "...ให้สถานศึกษามีสัดส่วนของภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะ
อันพึงประสงค์..." และมาตรา 29 "ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร
ชุมชน ฯลฯ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน"

อย่างไรก็ตามแม้จะกำหนดให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาไว้ในระบบการศึกษา
แต่ยังคง ครุสันนิสาส่วนใหญ่มักจะละเลยที่จะนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกในรายวิชา
ทัศนศอน สาเหตุสำคัญมาจากการเน้นหาที่สอนมักเป็นหลักสูตรแบบสถาณ忙วิชาเกี่ยวกับที่จะ
สอดแทรกภูมิปัญญาเข้าไป เช่น รายวิชาภาษาจีนประเพท วิชาพิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์
บางรายวิชาที่น่าจะสอดแทรกได้มากก็จะละเลย เช่น รายวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา

ในหลักสูตรร้านพื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้ใช้ในปี พ.ศ.2545กำหนดมาตรฐานของหลักสูตร
ซึ่งสถานศึกษาต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีมาตรฐานหนึ่งกำหนดให้
ผู้เรียนเกิดรักถิ่น รักประเทศไทยและความเป็นไทยสืบสานมรดกทางศิลปวัฒนธรรมและ
ภูมิปัญญาไทยและในแต่ละช่วงชั้นการเรียนและ ทุกสาขาวิชากำหนดให้นักเรียนเกี่ยวข้องกับ
ภูมิปัญญาไทย คือ เกิดมีการยอมรับ (ป.1-3) มีการนำไปใช้ในการดำรงชีวิต (ป.4-6)
เกิดการอนุรักษ์(ม.1-3) เกิดการพัฒนา(ม.4-6)

ด้วยข้อกำหนดในหลักสูตรนั้นพื้นฐานดังกล่าว จึงเป็นปัญหาของโรงเรียน 3 ประการ ประการแรก คือ ครุผู้สอนยังไม่ชัดเจนในภูมิปัญญาท้องถิ่น และขาดวิธีการจะนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกในการสอน ประการที่สอง คือ ทางโรงเรียนและครุยังไม่ทราบว่าจะนำเอาผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในกิจกรรมการสอนอย่างไรมีผู้ทรงภูมิปัญญาในสาขาใดบ้างและเป็นใครบ้าง ประการสุดท้าย คือ หากในเขตบริการของสถานศึกษาไม่มีผู้ทรงภูมิปัญญาในสาขาที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเสาะแสวงหาจากที่ได้ แต่แน่นอนที่สุดก็คือในอนาคตต่อไปล้วนหลังจากหลักสูตรนั้นพื้นฐานประกาศใช้ในปีพ.ศ.2545 แล้วเป็นภาระของโรงเรียนที่จะต้องเป็นผู้จัดการหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนของตนเป็นส่วนใหญ่ และก้องสืบและหาผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว คณะผู้จัดทำเห็นว่าควรมีการสร้างหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยผู้ทรงภูมิปัญญาของอำเภอบางกระثุ่ม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของอำเภอบางกระทุ่มต่อไป

คณะผู้จัดทำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เนื้อหา

1. นายบุญเกิด ภูมิผล	มีความรู้สาขาศาสตร์และประเพณี
2. นายสมบัติ เปรมภาค	มีความรู้สาขาแพทย์แผนไทย
3. นางลงทะเบียด สิงหลักษณ์	มีความรู้สาขารัฐธรรมอุดมศึกษา
4. นายแฉม ตันพิมัย	มีความรู้สาขาเกษตรกรรม

คณะกรรมการวิเคราะห์ และจัดทำหลักสูตร

1. นางศรันยา บัวเบรม	ครุใหญ่โรงเรียนราชภัฏอุบลฯ ประธาน
2. นางประภาพรณ อุดมยรัตนพันธุ์	อาจารย์ 3 ระดับ 8 กรรมการ
3. นางมะลิ สุทธิรักษ์	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ
4. นายธนากร แย้มสุข	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ
5. นายสมพงษ์ อุดมยรัตนพันธุ์	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ/เลขานุการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. พรศคุมาสุกิจวิจารณ์	ประธานกรรมการสถานศึกษาฯ ประธานที่ปรึกษาฯ
2. นางโปรด กลันหวาน	รองประธานกรรมการ ที่ปรึกษา
3. นายบุญนาค แสงอยัน	อบต. หมู่ 10 ที่ปรึกษา
4. นายบุญเรือง น่วมต้ว	อบต. หมู่ 10 ที่ปรึกษา
5. นางนากล้า สรวงนันติ	อบต. หมู่ 6 ที่ปรึกษา
6. นายสมนัน จันทร์ปาน	อบต. หมู่ 6 ที่ปรึกษา

หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อีโคНОมิกการทุ่ม

1. หลักการของหลักสูตร

ในแนวโน้มของการพัฒนาหลักสูตร เป็นการศึกษาสภาพของสังคมในท้องถิ่นนั้น ๆ ในรูปภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น ซึ่งหมายถึง คุณค่าสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ของท้องถิ่น อันจะเกิดขึ้นจากการบวนการคิด สร้างสรรค์ให้ปฏิบัติ ของบุคคลในท้องถิ่นชุมชนนั้น และนำผลการพัฒนามาใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีแนวทางในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการเรียนการสอนดังนี้

- 1.1 นำภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน มาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในโรงเรียน
- 1.2 นำหลักสูตรแม่นบท มาปรับให้สอดคล้องกับความต้องการในด้านการเรียน การสอน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนารากฐานของการเรียนการสอนแต่ละชุมชน
- 1.3 จัดทำหลักสูตรเฉพาะกาลให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ที่เป็นประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด
- 1.4 สืบหาผู้รู้ในท้องถิ่น เข้ามาเป็นผู้นำ ในด้านความรับผิดชอบในการถ่ายทอด ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. จุดหมายของหลักสูตร

- 2.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านศาสนา ประเพณีต่าง ๆ ของอีโค บางกระทุ่ม จากผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น ในสถานศึกษาและประเพณี
- 2.2 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการรักษาไว้เชื่อมต่อศิริสุน晖 พื้นบ้านของท้องถิ่น จากภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาแพทย์แผนไทย
- 2.3 เพื่อให้ผู้เรียนมี กักษะปฏิบัติ ในการทำป้ายหินจากเปลือกกล้วย จากผู้ทรง ภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาเกษตรกรรม
- 2.4 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ กักษะปฏิบัติ ในการทำกล้วยตาก จากผู้ทรงภูมิปัญญา ท้องถิ่น สาขอาชีวศึกษาและพัฒนาระบม

3. เนื้อหาของหลักสูตร

- 1.1 ประเพณีต่าง ๆ ของอีโคНОมิกการทุ่ม
- 1.2 พีชสมุนไพรรักษาโรค
- 1.3 การทำกล้วยตาก
- 1.4 ป้ายหินจากเปลือกกล้วย

4. แนวทางดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

- 4.1 จัดการเรียนการสอนโดยครูเป็นผู้ควบคุมหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาให้หลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับกลุ่มมวลประสบการณ์ทั้ง 5 กลุ่ม ในหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ใช้ระยะเวลาจำนวนสามเดือนเรียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนของกลุ่มมวลประสบการณ์นั้นๆ
- 4.2 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง
- 4.3 จัดการเรียนการสอนโดยนำบุคคลในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมให้ความรู้ กับผู้เรียน
- 4.4 จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกจริยธรรมค่านิยมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรให้กับผู้เรียน

5. วิธีการวัดประเมินผล

การวัดประเมินผลพิจารณาจาก

- 5.1 การวัดผลจากผลงานที่ได้จากการปฏิบัติ (สภาพที่แวดล้อม)
- 5.2 ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพะเยา
Pibulsongkram Rajabhat University

เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คาบ (60 นาที)	1.ประเพณี ของชาว ย่าເກອນນาง กระทุ่ມ สามารถ บอกถึง ประเพณี ของชาว ย่าເກອ นางกระทุ่ມ ได้		1.นักเรียน 1.ทดลองก่อนเรียน 2..ครูและนักเรียน ร่วมกันสนทนาก เกี่ยวกับประเพณี ของชาว ย่าເກອນนาง กระทุ่ມ 3. นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 1 4. นักเรียนทำ กิจกรรมในใบงาน ที่ 1 5. นักเรียนทำแบบ ทดสอบห้องเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 1	1.สังเกตการ สนทนา 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.ตรวจผลงาน 4.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คืน (60 นาที)	2.พีช สมุนไพร รักษาโรค สามารถ บอก สรรพคุณ และ วิธีการใช้ สมุนไพร รักษาโรค ได้ อย่างน้อย ⁵ ชนิด	2.นักเรียน สามารถ บอก สรรพคุณ และ วิธีการใช้ สมุนไพร รักษาโรค ได้ อย่างน้อย ⁵ ชนิด	1. ทดสอบก่อนเรียน 2 .นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 2 3.เชิญวิทยากร ให้ความรู้ 4.นำนักเรียน ศึกษาของ จริงพืชสมุน ไพรโดยมี วิทยากร คุยปะยุญๆ ท่องถิ่น แนะนำ ⁵ นักเรียนปฏิบัติ งานที่ 2 5.นักเรียนสรุป สรรพคุณพีช สมุนไพร 6.ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 2 2.วิทยากร ท่องถิ่น 3.ใบงานที่ 2	1.สังเกตการ สนทนา 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.ตรวจผลงาน 4.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คาบ (60 นาที)	<p>3.การศึกษา อาชีพการ ทำก้าลวย ดาก</p> <p>-วิธีการทำ ก้าลวยดาก</p> <p>3.นักเรียน อธิบาย ราย ละเอียด วิธีการทำ ก้าลวยดาก ได้</p> <p>4.นักเรียน จะทราบ และเห็น ความ สำคัญ ของอาชีพ การทำ ก้าลวยดาก ในเรื่อง รายได้ และการ ลงทุน อย่าง</p>	<p>3.นักเรียน</p> <p>อธิบาย ราย ละเอียด วิธีการทำ ก้าลวยดาก ได้</p> <p>4.นักเรียน จะทราบ และเห็น ความ สำคัญ ของอาชีพ การทำ ก้าลวยดาก ในเรื่อง รายได้ และการ ลงทุน อย่าง</p>	<p>1. ทดสอบก่อนเรียน</p> <p>2. ครุศาสนาอาชีพ ในถ้ำนา</p> <p>3. นักเรียนสามารถ ทำก้าลวยดากตาม ขั้นตอนที่กำหนด</p> <p>4.นักเรียนสรุป ความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค</p> <p>5.ทดสอบหลังเรียน</p>	<p>1.เรื่องอ่าน ประกอบ 3</p> <p>2.ผู้ทรงภูมิ ปัญญา ห้องถีน</p> <p>3.ใบงานที่ 3</p> <p>4.กล่าว</p>	<p>1.สังเกตการ สนทนากับ ผู้ทรงภูมิ</p> <p>2.ตรวจสอบ งานที่ ปฏิบัติจริง</p> <p>3.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน</p>

เวลาเรียน	เนื้อหา	ชุดประสังค์ เชิงพุทธิกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คบ (60 นาที)	4.ปัจย์หมัก จากเปลือก กล้วย	5.นักเรียน สามารถ นำส่วน เหลือจาก เปลือก กล้วยมา ทำปัจย์ได	1. ทดสอบก่อนเรียน 2.นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 2 3.เชิญวิทยากร ให้ความรู้ 4.นำนักเรียน ศึกษาของ จริง 5.นักเรียนสรุป ขั้นตอนการทำปัจย์ 6.ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 4 2.วิทยากร ห้องถึง 3.ใบงานที่ 4	1.สังเกตการ สนทนา 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.แบบทดสอบ ต่อหน้า-หลัง เรียน

**หนังสืออ่านประกอบสำนักหับผู้เรียน
เรื่อง
กูมปัญญาท้องถิ่น อ่าเกอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
จาก ผู้ทรงกูมปัญญาท้องถิ่น**

 <p>สาขาวิชาศนาและประเพณี นายบุญเกิด ภูมิผล</p>	 <p>สาขาวิชาพทธยานนไทย นายสมบัติ เปรมวงศ์</p>
 <p>สาขาวิชาดกกรรมและอุตสาหกรรม นางระเบียด สิงหลักษณ์</p>	 <p>สาขาวิชาเกษตรกรรม นายแรม พันพิศมัย</p>

ศรันยา บัวเปรม
เรียนเรียง

คณะกรรมการจัดทำหนังสืออ่านเบร์กอน
สำหรับผู้เรียน
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอของกรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เนื้อหา

1. นายบุญเกิด ภูมิผล	มีความรู้สาขาวิชาสถานและประเพณี
2. นายสมบัติ เปรมกาศ	มีความรู้สาขาวิชาแพทย์แผนไทย
3. นางละเอียด สิงหลักษณ์	มีความรู้สาขาวิชาทัศนกรรมอุตสาหกรรม
4. นายแฉล ตันพิศมัย	มีความรู้สาขาวิชาเกษตรกรรม

คณะกรรมการจัดทำ

1. นางศรีญา บัวเบรม	ครูใหญ่โรงเรียนราษฎร์อุทิศ ประจำ
2. นางประภาพรรณ อุดมยรัตนพันธุ์	อาจารย์ 3 ระดับ 8 กรรมการ
3. นางนงลี สุทธิรักษ์	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ
4. นายธนากร யั้มสุข	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ
5. นายสมพงษ์ อุดมยรัตนพันธุ์	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการ/เลขานุการ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. พระครูมาสุกิจวิหารณ์	ประธานกรรมการสถานศึกษา ประธานที่ปรึกษา
2. นางโปรีรัตน์ กลั่นหวาน	รองประธานกรรมการ ที่ปรึกษา
3. นายบุญนาค แสงอ่อน	อบต. หมู่ 10 ที่ปรึกษา
4. นายบุญเรือง น่วมด้วง	อบต. หมู่ 10 ที่ปรึกษา
5. นางนกคล้า สุวรรณเดิม	อบต. หมู่ 6 ที่ปรึกษา
6. นายสนั่น จันทร์ปาน	อบต. หมู่ 6 ที่ปรึกษา

เรื่องอ่านประกอบ ๑
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอบางกระฐุ่ม
สาขาวัฒนธรรมและประเพณี

๑. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ให้ความรู้

นายบุญเกิด ภูมิผล

ประวัติ

นายบุญเกิด ภูมิผล เกิดเมื่อ วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ อายุ ๖๗ ปี
 สถานที่เกิด บ้านเลขที่ ๕๒/๑ หมู่ ๕ ตำบลบ้านไส อ่าเภอบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
 บิดาชื่อ นายย้อย ภูมิผล แม่ชื่อ นางสำไาย ภูมิผล มีพี่น้อง ๕ คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๕๒/๑ หมู่ ๕ ตำบลบ้านไส อ่าเภอบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

การศึกษา

ปกศ. สาขาวิชาสังค្រุพิบูลสังคมรัฐพิษณุโลก

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ

วิทยากรเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน ร่าง อิน เล เล

ผลงานเด่นที่ได้รับการยกย่อง

ข้าราชการบำนาญ ของโรงเรียนวัดใหม่ราษฎร์ทรงธรรม ที่นำร่วง อิน เล เล
 แสดงในงานของโรงเรียน

2. ประเพณีของอ่าวนางกระทุ่ม

ประเพณี หมายถึง แบบแผนหรือแนวปฏิบัติที่นิยมยึดถือประพุติปฏิบัติสืบท่อกันเป็นเวลากัน

ประเพณีไทยมีมาตั้งแต่อีต มีการปฏิสัมภัยต่อตัวของตัวเองและบ้านเรือนต่อ กันมาถึงปัจจุบัน ประเพณีไทยจะเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ ศิลธรรมจรรยา ชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจน ระบบที่ต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติ

ในแต่ละท้องถิ่นของไทย จะมีความแตกต่างกันในด้านสภาพแวดล้อม ดินฟ้าอากาศ และอาชีพ จึงทำให้ประเพณีของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันทั้งในรายละเอียดหรือแบบแผนการประพุติปฏิบัติ สำหรับอ่าวนางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก มีวัฒนธรรมประเพณีคล้าย ๆ กับ ในอ่าเภอเมือง พิษณุโลก คือ

2.1 ประเพณีสงงาน้ำพระระน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์ (วันผู้สูงอายุ) ตรงกับวันที่ 13 เมษายนของทุกปี สำหรับชาวอ่าวนางกระทุ่ม วันสงกรานต์ในตอนเช้าก็จะทำบุญดักน้ำหรือวัด และจะมีการสรงน้ำพระและรดน้ำผู้ใหญ่ที่เป็นที่เคารพของหมู่บ้านเพื่อแสดงความเคารพและขอพร เมื่อทำพิธีเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงมีการเล่นสาดน้ำกันอย่างสนุกสนานกันในวัด เมื่อค่ำลงจะมีการเจริญเพื่อความครึกครื้นตามหมู่บ้าน การเด่นพื้นบ้าน ชนิดหนึ่นเรียกว่า "รำขันเนล" ซึ่งเป็นการละเล่นพื้นบ้านที่มีในประเพณีวันครุฑ์สงกรานต์ประเพณีพื้นบ้านมีลักษณะคล้ายรำวง เครื่องดนตรี มีกลองรำมะนา ฆ้อง ตี ประกอบการร้องเพลงแก้กันระหว่างพ่อเพลงกับแม่เพลง ส่วนหมู่ ๆ สาวย ก็จะเดินรอบเป็นคู่ๆ เป็นวงกลม จังหวะการร้องนี้ค่อนข้างช้า แต่อ่อนช้อย งดงาม

ประเพณีสงงาน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์

รำขันเนล

2.2 ประเพณีแข่งเรือยาว

สมัยก่อนนั้น การคุณนาคม ไม่สะดวกเหมือนปัจจุบัน จะไปไหนจะต้องอาศัยทางเรือเป็นพาหนะอย่างเดียว ครั้นเมื่อถึงทศวรรษก่อนปัจจุบัน ตามวัดต่างๆ ก็จะต้องใช้เรือเพื่อเดินทางไปตามวัดนั้นๆ เมื่อเสร็จจากงานบุญแล้ว จึงเกิดมีการห้ามประกอบการแข่งเรือกัน โดยมีรางวัล คือ นำมันก้าด 1 ปีบ และผ้าไตร 1 ชุด เป็นเดิมพัน ถ้าเรือของวัดไหนชนะ ก็ให้อ Era รางวัลนั้น ถ้ายังไห้แก้วัดนั้น จนต่อกลายมาเป็นประเพณีต่อๆ กันมา

ปัจจุบันนี้ เมื่อการคุณนาคมสะดวกขึ้นประเพณีการแข่งเรือยาว ที่แม่น้ำน่านจึงเลิก แต่ทางคณะกรรมการวัดเห็นว่าเป็นประเพณีที่ควรรักษาไว้ จึงได้มีการจัดการแข่งขันเรือ ขึ้นที่คลองชลประทาน แต่เป็นการแข่งขันเรือพายประเภทฝีพาย 12 คน และ 7 คน ซึ่งประเพณีการแข่งขันเรือนี้จะมีในวันสารทไทยของทุกๆปี

2.3 ประเพณีการแข่งขันเรือบก

ประเพณีการแข่งขันเรือบกเป็นการแข่งขันที่จัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกปี จัดมาประมาณ 30 ปี แล้ว อำเภอทางกระทุม จังหวัดพิษณุโลก การแข่งขันเรือนั้น แต่มาเรียบร้อย สวยงาม ล้ำค่าอย่างไม่ยานวยจึงมีการจัดการแข่งขันเรือบกขึ้นแทน โดยใช้สำหรับแข่งขันแทน กินในริมแม่น้ำวังที่จัดไว้ระยะทาง 200 เมตร โดยใช้ผู้แข่งขันสำรอง 9 คน โดยใช้ไม้ไผ่และริ่งไปพร้อมกันในริมแม่น้ำวังที่จัดไว้ระยะทาง 200 เมตร โดยใช้ผู้แข่งขันสำรอง 9 คน โดยใช้ไม้ไผ่ยาว 8 เมตร สภาพลุ่มน้ำเป็นโคลน การปล่อยเรือปล่อยทีละ 2 ลำ การนับผล แพ้ชนะถือเอาจำนวน เที่ยวที่วิ่งชนะ 2 เที่ยว ในกำหนด 3 เที่ยว เช่นเดียวกับการแข่งเรือยาว ความสนุกสนานของ การแข่งขันเรือบก อยู่ที่ผู้แข่งขันจะต้องวิ่งในการวิ่ง ที่มีสภาพลามาก แก่การวิ่ง และจะต้องวิ่ง โดยพร้อมเพรียงกัน หากผู้หนึ่งผู้ใดไม่พร้อมกันแล้วก็จะไม่ สามารถนำเรือ เข้าสู่ชัยชนะได้ จะร่วมกันจัดทำอุปกรณ์เพื่อก่อข้าวเม่าจ้าน่ายแก่ผู้มาร่วมงาน

มหาวิทยาลัย
Pibulsongkram Rajabhat University

ใบงานที่ 1
ประเมินของอาจารย์ทางการทุ่ม

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความเหมาะสม โดยแล้วก็ภาษาคันควารูบรวมข้อมูล ประเมินกี่นักเรียนพบเห็นในอาจารย์ทางการทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มละ 1 ประเมิน แล้วบันทึกลงในงาน

กลุ่มที่ ประเมิน.....

สมาชิก 1).....

2).....

3).....

4).....

5).....

ประเมินโดยสรุป

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

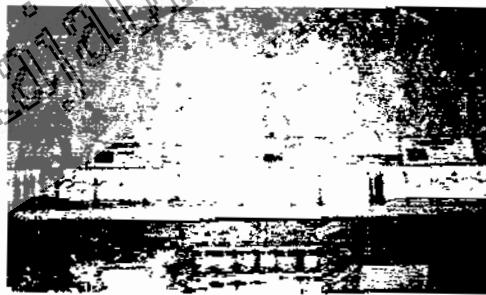
.....

เรื่องอ่านประกอบ 2
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอบางกระثุ่ม
สาขาแพทย์แผนไทย

1. งานการแพทย์แผนไทย โรงพยาบาลลับบางกระทุ่ม อ่าเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
 การแพทย์แผนไทยเป็นมรดกที่มีค่าของคนไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ การรักษาโรคด้วยการแพทย์แผนไทยประกอบด้วยการใช้สมุนไพร การอบไอน้ำ การนวด การประคบด้วยสมุนไพร

งานสวนสมุนไพร ปฐุกเป็นสวนสมุนไพรมาตรฐาน ในพื้นที่ 6 ไร่เศษ เพื่อเผยแพร่ให้กับประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่สนใจรู้จักพืชสมุนไพร รวบรวมผักพื้นบ้านที่มีคุณค่าและเป็นแหล่งศึกษาดูงานโดยมีฝ่ายบริหารงานทั่วไปเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งมีแพทย์หญิงดวงรัตน์ เชี่ยวชาญวิทยา เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล

ในอนาคตสถานบริการของรัฐและเอกชนช่วยกันใช้ยาสมุนไพร ในการรักษาโรคเพิ่มขึ้นสามารถทดแทนยาแผนปัจจุบันในหลายโรคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองด้วยยาจากต่างประเทศ และประชาชนยังมีรายได้เพิ่มจากการปลูกพืชสมุนไพร และทำเป็นอาชีพหลักได้ในอนาคตช่วยประเทศชาติ ประหนึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชน เพิ่มรายได้ รักษาระบบน้ำด้วยการปลูกพืชสมุนไพร

2. ผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่นที่ให้ความรู้

นายสมบัติ เปรมกาศ

นายสมบัติ เปรมกาศ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 31 หมู่ 9 ตำบลลับบ้าน อำเภอทางกรุงทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแต่เดิมได้ปลูกก่อนอาชีพทำนา ในปัจจุบันนายสมบัติ ได้หันมาปลูกสมุนไพรเพื่อเป็นรายได้เสริม ให้แก่ครอบครัวอย่างเป็นสำคัญเป็นล้าน ในปีหนึ่ง ๆ จะมีรายได้เสริม ให้แก่ครอบครัวอย่างเป็นสำคัญเป็นล้าน ในปีหนึ่ง ๆ จะมีรายได้จากการปลูกพืชสมุนไพร ประมาณปีละ 70,000 – 80,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่ดีมาก สำหรับสถานที่จะระบุต่อ คือ โรงพยาบาลบางกระทุ่ม อําเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลกและ โรงพยาบาลภัยภูเบศร์ จังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ผลิตยาสมุนไพรออกจำหน่ายให้แก่ประชาชน และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ในการดำเนินการ ทางโรงพยาบาลเดิมก็มีผู้ปลูกสมุนไพรขึ้น โดยการหนุนนำของสมุนไพรขึ้น ให้แต่ละกลุ่มน้ำหมูน้ำพะเพือที่จะให้ผลผลิตที่ไม่เข้าข้อน กัน โดยนายสมบัติ ได้รับการอนุญาตให้ปลูกพืชสมุนไพรจำนวนต่อไปนี้คือ ขมิ้นชัน ฟ้าทะลายโจร เพชรสังฆาต มะร่าวนัก แคนวยสมบัติ กับปลูกสมุนไพรนิดลื่น ๆ เพิ่มเพื่อเป็น การทดลองศึกษา เช่น กล้วยหัววัว ชุมเห็ดเกต หญ้าดอกขาว ตะไคร้ เสฉ朵พังพอน ด้วเมีย

3. พืชสมุนไพรสำคัญที่รักษาโรคเบื้องต้น

พืชสมุนไพรนิดนี้ เป็นพืชสมุนไพรที่สามารถช่วยรักษาความเจ็บไข้เบื้องต้น หรือโรคภัยที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ร้อยกับบุคคล พืชสมุนไพรดังกล่าว ได้แก่

ขมิ้นชัน

1. ขมิ้นชัน หรือที่เรียกว่าไปว่า ขมิ้น รสและส่วนประกอบ รสดำด้วยกลิ่นหอม แก้ท้องอืดเพ้อขับลมและแก้ท้องร่วง รักษาแมลงในกระเพาะ และล้ำใส่มีสรรพคุณแก้โรคผิวหนังผื่นคัน ริบบิ้ง จะใช้เหง้าสดมาปะกอนอาหารรับประทาน หรือนำมาฝานตากแห้งบดให้มีผงใช้หุงไก่ แมลง และบริเวณผื่นคันตามผิวหนัง

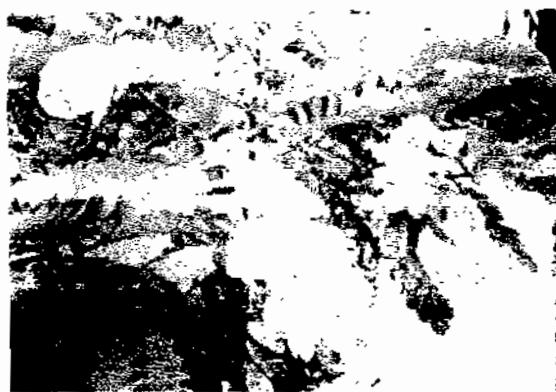
วิธีใช้

ใบกระช่อนอาหาร : นำเหง้าแก่สอดมาล้างให้สะอาดไม่ต้องปอกเปลือกหั่นเป็นชิ้นๆ นำไปปรุง ตุ๋น ต้ม ต้มแคడค 1 – 2 วัน บดให้ละเอียดปั้นเป็นถุงคลตอน รับประทานหลังอาหาร

การตากขมิ้น : ไม่ควรตากให้แห้งจนเกินไป จะทำให้สูญเสียน้ำหนักของเรย์ตัวยาเสื่อมคุณภาพได้

ข้อควรระวัง

หากคนอาบน้ำมีอาการกลืนลำไส้ ท้องเสีย ปวดท้อง นอนไม่หลับ ผิวหนังอักเสบ เป็นสิว ควรหยุดใช้

ชุมเห็ดเทศ

2. ชุมเห็ดเทศ หรือชุมเห็ดไทย มีส่วนคุณแยกเป็นหัวงอก กลางเกลื่อน และแก้วห้องผู้หัว วิธีใช้ในการนึ่งนำมาใช้รักษาอาการเกลื่อน จะนำไปมาต่าให้ละเอียดแล้วทานริเวณผิวหนังที่เป็นโรคต้อองการนำมาใช้แก้ห้อหูนูกจะนาตอ กะและใบมาต้มเป็นน้ำดื่ม

วิธีนึ่ง

กลางเกลื่อน : ใช้ 3 – 4 ใบย่อย ชี้มือให้น้ำออกน้ำ ! ต้มเกลือเล็กน้อยใช้ผ้าไม่ไฟที่สะอาดบุคคลริเวณที่เป็นบางๆ แล้วขี้กานไปชุมเห็ดเทศที่ผสมเกลือ วันละ 2 – 3 ครั้ง จนกว่าจะหายหรือค่ำผสมกับกระเทียม บุหันคงเด็กน้อยแล้วทานริเวณที่เป็น

ช่วยระบาย : ขอยกต้มจืดนำพิริก หรือใช้ล้างหนองในประมาณ 12 ใบ นำไปปั้งไฟหรือคว้าให้เหลืองดีกับน้ำ 1 ถ้วย เดิมเกลือเล็กน้อย หรือนำใบแพ้งมากเป็นผงบรรจุถุงชา ดีมก้อนยก

ข้อควรระวัง

ไม่ควรดื่มน้ำมัน และความเข้มข้นมากเกินจะทำให้ถ่ายท้อง และควรใช้เป็นครั้งคราว หากใช้เป็นประจำจะทำให้ลำไส้เกิดภัยริบ และไม่สามารถขับถ่ายได้อ่อง

พ้ากถายໂຈ

3. พ้ากถายໂຈ เป็นพืชสมุนไพรที่รู้จักกันดี ลักษณะเป็นพารสันส์กลpong ประมาณ 1 – 2 ศอก ใบจะมีสีเขียวเข้ม ออกรากลักษณะจะคล้ายกับต้อดึงจะมีเมล็ดข้างในสีน้ำตาลอ่อน จำนวนมาก

การปลูกพ้ากถายໂຈนั้นปลูกได้ง่าย นำเมล็ดโดยลงบนดินที่เตรียมไว้ไม่ต้องมากนัก แล้วรดน้ำให้ชุ่ม แต่ในการปลูกเน้นผักจะบีบสูกในถุงฟุน การคุ้มครองไม่ต้องค่อยรดน้ำให้ชุ่ม อยู่เสมอๆ เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่แล้วประมาณ 4 – 5 เดือนก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้แล้ว

ควรพกภัยไว้รักษาอาการท้องเดิน และอาการเจ็บท้อง รствуมวีซึ่งนำไปมาด้วย เพื่อเอาไว้ดีม แต่จะได้ยาที่มีรสมาก ดังนั้น ในการนี้ที่ต้องการเก็บรักษาไว้ใช้นาน ๆ ไม่ต้องการใช้สด ๆ ก็จะนำไปมาผึ้งแฉะให้แห้งบดละเอียดลูกเคลือบกับน้ำเพียง ทำเป็นยาลูกอมลงไว้กิน

ວິທີໃຊ້

ล้างทำความสะอาดผื่นแฉມให้แห้ง(ห้ามตกแอด) บดเป็นผงให้ละเอียด ปั้นกับน้ำผึ้งเป็น ลูกกลอนร้อนประทານก่อนอาหารและก่อนนอน

หญ้าหานวดแมว

4. หญ้าหานวดแมว สรรพคุณ ขับน้ำสลาย ลดความดัน ขับนิ่วก้อนเล็กๆ ช่วยกว่าท่าน้ำของได้

วิธีใช้

นำไปหญ้าหานวดนำมาตากแห้ง และซองกับน้ำร้อนครึ่งวันละ 3 ครั้ง หลังอาหารและไม่ควรจะให้เข้มข้นกินไป

ตะไคร้

5. ตะไคร้ รสและส่วนประกอบ รสเปรี้ยว กисเหยม บารูมไฟชาดุ มากใช้ในการเดินปีสสาวะ
ขับลมในลำไส้เจริญอาหาร แก้ค้า

วิธีใช้

โรคทางเดินปีสสาวะ : ใช้ต้นแก่สอดหันงา ๆ 1 กำ (ประมาณ 40 – 60 กรัม)
ต้มน้ำดื่มวันละ 3 ครั้งๆละ 1 ถ้วยชา (75 มล.) ก่อนอาหาร หรือใช้เหงวายแกะหอยใต้ดินฝานเป็น
แผ่นบางๆ คั่วไฟอ่อนๆ พอกเหลือง ชงดื่มเช่นกัน

อาการท้องอืดເຟ້ອ : ใช้สักต้นสดๆๆ บุพเพอัดกบประมาณ 1 กำ ต้มกับน้ำครึ่งลิตร
ดื่มน้ำอุ่นๆ

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น จากหนังสืออ่านประกอบ 2 เรื่อง พิชสมุนไพร รักษาโรค แล้วสรุป จดลงแบบบันทึก

กลุ่มที่

- สมาชิก 1..... เลขที่.....
 2..... เลขที่.....
 3..... เลขที่.....
 4..... เลขที่.....
 5..... เลขที่.....

ชื่อพิชสมุนไพร	สรรพคุณ
1.....
2.....
3.....
4.....
5.....

เรื่องอ่านประกอบ 3
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอำเภอทางกรุง
สาขาวัตถุการและอุตสาหกรรม

1. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ให้ความรู้

นางละเอียด สิงหลักษณ์

ประวัติ

นางละเอียด สิงหลักษณ์ เกิดเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2485 อายุ 60 ปี สถานที่เกิด บ้านตะโหนด ตำบลสะโนด อำเภอศรีมาศ จังหวัดสุโขทัย บิดาชื่อ นายพรหม พาตะโหนด ภารดาชื่อ นางสมเรียง พาตะโหนด มีพี่น้องทั้งหมด 9 คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 137 หมู่ที่ 3 บ้านกะคุ ตำบลบางกระฐุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
โทรศัพท์ 0 1604 1237

การศึกษา

การเข้าเรียนการซ่างสุโขทัย

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ

การทำกล้วยจากผลไม้

ผลงานเด่นหรือที่ได้รับการยกย่อง

ประธานกล้วยจากอำเภอทางกรุงฯ พ.ศ. 2530 ชนะเลิศการประกวดกล้วยจาก

2. การทำกล้ายตา

2.1 การเลือกกล้าย

กล้ายตาบางบางกระทุน มีแหล่งผลิตที่แท้จริง อยู่ที่หมู่ 2 บ้านเกะกะคุ่ต่ำบล บางกระทุ่มจังหวัดพิษณุโลก การผลิตกล้ายตาทำมาไม่น้อยกว่า 65 ปี โดยใช้กล้ายน้ำร้า พันธุ์ "มะลิอ่อง" มาปลูกเนื่องจากมีคุณสมบัติสาขาดอร่อย หอมชุ่มฉ่ำ อร่อยที่เคยทำ การผลิตเพื่อบริโภคในครอบครัวและแจกจ่ายมากที่มาเยือนเมือง มาตรฐานการผลิตเป็นการค้าแบบ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

2.2 การวิธีการผลิต

การวิธีการผลิตมีการพัฒนาอยู่เสมอ แต่การวิธีเดิมกล่าวก็ยังเปลี่ยนแปลงไปยัง "ไม่มาก" มีอยู่ 3 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. **การวิธีแบบดั้งเดิม** การผลิตนี้ผู้ผลิตจะนำกล้ายน้ำร้าที่แก่จัดมาบ่มโดย อาบบ่มทั้งเครื่องหรือบ่มเป็นห่วงได้ ในกระบวนการใช้พลาสติกถุงกล้ายหั้งหมุดไว้ ประมาณ 24 ชั่วโมงเพื่อเร่งให้กล้ายสุก หลังจากนั้นก็เปิดผ้าพลาสติกถุงกล้ายหั้งหมุดไว้อีก 48 ชั่วโมง แล้วก็ถูหักสับกัน การบ่มจะใช้เวลาประมาณ 5 วัน แต่ในฤดูหนาวอาจ นานถึง 7 วัน เพราะอุณหภูมิในฤดูนี้ต่ำกว่าฤดูอื่น เมื่อกล้ายสุกแล้วก็จะนำมาปอกเปลือกโดย ไม่มือ กล้ายที่บ่มออกเร็วแล้วจะถูกนำไปปางบนตะแกรง หรือแผงที่ทำจากไม้ไผ่เนื้อแข็งก็ได้ ร้านที่ซึ้งแผงจะต้องมีช่องว่างระหว่างแผงที่หากกล้ายพอสมควร เพื่อให้มีช่องระบายอากาศและ ง่ายต่อการเก็บกล้ายนอกจากนั้นยังต้องเตรียมผ้าพลาสติกไว้คุ้มกันฝนอีกด้วย การตากกล้าย นั้นจะใช้เวลาประมาณ 6 - 8 แฉด แต่ในฤดูฝนหรือฤดูหนาวอาจใช้เวลานานกว่านั้น เพราะ

มีอุณหภูมิต่ำกว่าต้นร้อนและมีช่วงเวลาในฤดูกาลแต่ละวันน้อยกว่า เมื่อตากกลัวไปได้ 3 แดดแล้ว ผู้ผลิตจะนำกกลัวที่มีขนาดใหญ่มา “แบบ” (ใช้มือกดกับพื้นไม้) มือที่กดจะ cascade กับน้ำเกลือที่เตรียมไว้ก่อนแล้วจึงมาแบบกลัวให้แบบ ตามความเหมาะสม และความต้องการ การที่ใช้มือแคบจะนำน้ำเกลือก่อนจะทำให้กกลัวผิวสวย มีส่วนวนตีขึ้น สำหรับกกลัวขนาดเล็กนั้น ส่วนใหญ่จะไม่แบบจะทำเป็นกกลัวกลม ในการตากกกลัวต้องมีการกลับกกลัวอย่างเนื่องวันละ ครั้ง เพื่อให้กกลัวถูกแผลด้วยถุงผ้าที่มีความสะอาดและแห้งสม่ำเสมอ หลังจากแบบกกลัวแล้ว กินนำไปตากอีก 3 – 4 แดด ก็จะได้กกลัวตามต้องการ

อย่างไรก็ตามการผลิตกกลัวตากวิธีนี้จะมีสิ่งเจือปนอยู่มากทั้งเชื้อโรค หนองแมลง วันทาง และฝุ่นละอองที่พุ่งอยู่ในอากาศ ทำให้ผู้บริโภคในปัจจุบันเกิดความรู้สึกรังเกียจที่จะซื้อไปบริโภค จึงทำให้เกิดการศึกษาถึงการพัฒนาการผลิต ที่ใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพื่อจัด ปัญหาดังกล่าวให้หมดไป จึงมีการพัฒนาดูอุปพลังแสงอาทิตย์ขึ้น

การตากกกลัวแบบดั้งเดิม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkran Rajabhat University

2. การผลิตแบบผสมผสานระหว่าง การใช้เทคนิคการผลิตแบบดั้งเดิม กับการใช้เทคนิคสมัยใหม่

เป็นการผลิตโดยผู้ผลิตนำกลัวย่นหัวว่า ที่สูกปลอกเปลือกแล้วไปวางบนแหง แต่ละวัน โดยจะกลับกลัวอย่างน้อยวันละครั้ง เมื่อนำไปตากได้ 3 - 4 แคด ก็จะนำกลัวยไปบน วิธีแบบกลัวยก็เหมือนกับวิธีดั้งเดิม หลังจากนั้นก็จะนำกลัวยใส่ตู้พัลส์แสงอาทิตย์ประมาณ 1 - 3 แคด ก็จะได้กลัวยตามต้องการ การผลิตแบบนี้จะใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน

3. การผลิตโดยใช้เทคนิคสมัยใหม่

การผลิตวิธีนี้พัฒนาจากการผลิตแบบผสมผสาน โดยเริ่มจากการนำกลัวยที่ปอกเปลือกเสร็จแล้ว นำไปใส่ตู้อบพัลส์แสงอาทิตย์โดยตรง ตู้อบนี้ใช้พลาสติกแทนกระอกเป็น ด้าวและพัลส์งานแสงอาทิตย์เป็นพัลส์งานความร้อน ในแต่ละวันตอนเย็นผู้ผลิตจะเปิดตู้ แล้วเชื่อมถูก ภายนอกกลัวยมาร่วมไว้ตรงกลางตู้ ใช้ผ้าพลาสติกที่รองตู้คลุมไว้ เพื่อเป็นการเก็บรักษาความร้อน และเป็นการกลับกลัวยไปในตัว ตอนเข้าช่วงเวลาประมาณ 08.00 น. ถึง 09.00 น. ก็เปิดตู้ และคลี่ผ้าที่คลุมกลัวยออก แล้วใช้มือเกลี่ยกลัวยให้กระจายออกรับแสงอาทิตย์ทุกวัน เมื่อตากกลัวยในตู้ได้ 2 - 3 แคด (ขึ้นอยู่กับฤดูกาล) ก็นำกลัวยมาแน่น เบบเดียวกับวิธีอื่น เสร็จแล้ว ก็นำไปตากในตู้อีก 2 - 3 แคด จะได้กลัวยตามต้องการ ทั้งนี้วิธีในการทำทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน

การหากลัวยด้วยพัลส์แสงอาทิตย์

2.3 ความแตกต่างของผลผลิตกลัวยจากทั้ง 3 วิธี

จากกรรมวิธีการผลิตกลัวยจากทั้ง 3 วิธี มีผลผลิตแตกต่างกันดังนี้

สี กลัวยจากที่ผลิตโดยกรรมวิธีแบบดั้งเดิม จะมีสีเหลืองกว่ากลัวยจากที่ผลิตตามแบบที่ 2 และที่ 3 แต่เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 4 สัปดาห์ กลัวยจากที่ทำโดยวิธีแรกจะเป็นสีคล้ำเร็วกว่ากลัวยจากที่ผลิตแบบที่ 2 และแบบที่ 3

ความหวาน กลัวยจากที่ผลิตโดยกรรมวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม นั้น จะมีเปอร์เซนต์ความหวานน้อยกว่า กลัวยจากที่ผลิตตามกรรมวิธีที่ 2 และแบบที่ 3 เนื่องจาก แมลงประทุมผึ้ง หรือมีม จะมาดูดน้ำหวานจากกลัวยจากบนแผงไปบางส่วนและบางส่วน นำหวานจะหายดลงบนพื้นดิน เนื่องจากการระบายอากาศไม่ร่มเย็นและไม่พอดี

การบ่มกลัวย

กลัวยที่บ่มแล้ว

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรม แล้วสรุป ขั้นตอนความสำเร็จ ปัญหา
อุปสรรคลงในแบบบันทึก

กลุ่มที่

สมาชิก 1.....	เลขที่.....
2.....	เลขที่.....
3.....	เลขที่.....
4.....	เลขที่.....
5.....	เลขที่.....

ขั้นตอนความสำเร็จ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาอุปสรรค

เรื่องอ่านประกอบ 4
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอทางกรุงทุ่ม
สาขาวิชาเกษตรกรรม

๑. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ให้ความรู้

นายแรม ตันพิศมัย

ประวัติ

นายแรม ตันพิศมัย เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2485 อายุ 60 ปี
 สถานที่เกิด บ้านบึงต่อ อำเภอ enga จังหวัดพิษณุโลก บิดาชื่อ นายเอ่อง ตันพิศมัย
 มารดาชื่อ นางเพียง ตันพิศมัย มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 7/1 หมู่ที่ 2 บ้านคลองกระล่อน ตำบลบางกรุงทุ่ม อ่าเภอทางกรุงทุ่ม¹
 จังหวัดพิษณุโลก โทรศัพท์ ๐ ๑๗๘๘ ๖๒๖๐

การศึกษา

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบึงส่า จังหวัดพิษณุโลก

ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพิษณุโลก

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ

การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

2. วิธีการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

แบ่งเปลือกกล้วย และมูลสัตว์หรือตะกอนอ้อย ญี่เรียว และเร่งออกเป็น 3 ส่วน เท่า ๆ กัน นำเปลือกกล้วย ส่วนที่ 1 เกลี่ยเป็นแผ่นขนาด 3×5 เมตร และใช้มูลสัตว์ หรือตะกอนอ้อยโรยทับให้ทั่ว เอาน้ำรากให้เปียกทั่วๆ ญี่เรียว นำสารเร่งละลายน้ำรากให้ทั่ว แล้ว เอาเปลือกกล้วย ส่วนที่ 2 วางทับ ดำเนินการเหมือนเช่นเดิม จนครบ 3 ชั้น ใช้เศษฟอง คุณ ไว้ 10 วัน กลับกองปุ๋ยหมัก 1 ครั้ง ปุ๋ยหมักจะใช้ได้เมื่อประมาณ 45 วัน ราดอาหาร ที่มีในปุ๋ยหมัก $N = 1.81$ $P = 0.89$ $K = 5.89$ หรือเป็นสูตรปุ๋ยจะได้ $N - P - K$ ประมาณ $2 - 1 - 6$

ผลการวิเคราะห์ปุ๋ยอินทรีย์จากเปลือกกล้วยของกรมส่งเสริมการเกษตร

ความชื้น	9.37 %
ความเป็นกรดค่อนข้างเป็นค่าง PH (1 : 5)	9.30 %
ความเค็มระดับปานกลาง EC	0.79 %
ไนโตรเจน	1.3 %
ฟอสฟอรัส	1.3 %
โปรแคลเซียม	5.1 %
อินทรีย์ตถุประมาณ	36.6 %
แสดงจำนวนการย่อยสลายแล้ว	C/N ratio 16

ต้นทุนการทำปุ๋ยหมัก

1. เปลือกกล้วย	100 กิโลกรัม	ราคา	100	บาท
2. ตะกอนอ่อน	200 กิโลกรัม	ราคา	20	บาท
3. สารใบไอนิก	1 ชุด	ราคา	100	บาท
4. ปุ๋ยเคมี	2 กิโลกรัม	ราคา	20	บาท
รวมค่าน้ำหนัก	1,202 กิโลกรัม	ราคา	240	บาท
	1 กิโลกรัม	ราคา	0.20	บาท
ได้ปุ๋ยหมักแห้ง	250 กิโลกรัม	ราคา	1.50	บาท
เป็นเงิน	375 บาท	กำไร	135	บาท

เปลือกกล้วยแห้ง

หมอนผ้าจากเปลือกกล้วยแห้ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ใบงานที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อศึกษาการท่านปู่ยี่หมากจากเปลือกกล้วย แล้วสรุป ขั้นตอนที่สำคัญ

กลุ่มที่

สมาชิก 1..... เลขที่.....
2..... เลขที่.....
3..... เลขที่.....
4..... เลขที่.....
5..... เลขที่.....

ขั้นตอนที่สำคัญ

แบบทดสอบก่อนเรียน

ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าวนางกระทุม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ข้อทดสอบ 20 ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาทำ 20 นาที (รวม 20 คะแนน)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทันอักษร ก ข ค ง ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้อง

1. ลักษณะของชนบทรามเนี่ยมประเพณี เป็นไปตามข้อใด
ก. ข้อห้าม ก ความเชื่อ
ข. วิถีชีวิต ก. แนวปฏิบัติ 2. ประเพณีไทยเกี่ยวข้องกับอะไร
ก. ศาสนา ก. วิถีชีวิต
ข. ความเชื่อ ก. ถูกทุกข้อ 3. ประเพณีไทยในแต่ละท้องถิ่นจะมี ลักษณะอย่างไร
ก. ไม่มีความแตกต่างกัน
ข. แตกต่างกันในรายละเอียด
ค. ไม่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
ง. เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ 4. ประเพณีของอ่าวนางกระทุม คือข้อใด
ก. ประเพณีปักธงชัย
ข. ประเพณีแข่งเรือบก
ค. ประเพณีแห่ผีตาโขน
ง. ถูกทุกข้อ 5. ร่วง ชิน เล เล เป็นภาระส่วนที่นิยม เส่นในเทพกาลได้
ก. ศรีบูรพา
ข. ศรีสังกรานต์
ค. เนื้อพรวาย
ง. ร้านขายกระบอก | <ol style="list-style-type: none"> 6. สรรพคุณพิชสมุนไพรชนิดใดแก้ห้องเดิน เมื่อนกัน
ก. พากลาย ข. มีนขัน
ข. หญ้าดอกขาว กลวยน้ำวัว
ค. เสลดพังพอน พากลายโจร
ง. มะระขึ้นก กลวยน้ำวัว 7. สรรพคุณการรักษาโรคของมีนขัน คือ ข้อใด
ก. แก้ไข้ผื่นหนังคลอกเกลือน
ข. แก้ห้องเดิน เปื้ออาหาร
ค. แก้พิษสัตว์กัดต่อย
ง. ขับลม ห้องอืด ห้องเพ้อ 8. ถ้านักเรียนเป็นนักภาษาบาลี จะใช้พิช สมุนไพรชนิดใดรักษา
ก. ชุมเหตุเกศ ข. มะระขึ้นก
ค. ตะไคร้ ง. หญ้าดอกขาว 9. สมุนไพรที่ใช้เป็นยา Bayer ควร
ก. รับประทานบ่อยๆ
ข. รับประทานเท่าที่จำเป็น
ค. รับประทานตามความพอใจ
ง. รับประทานเข้า - เย็น-ก่อนนอน 10. ถ้านักเรียนถูกแมลงกัดต่อย แก้อาการแพ้ ใช้สมุนไพรใดรักษา
ก. ขมิ้นชัน ข. ชุมเหตุเกศ
ค. เสลดพังพอน ง. มะระขึ้นก |
|--|--|

11. การทำกลัวๆตากต้องอาศัยข้อใดเป็นสิ่งสำคัญ	ก. น้ำส้ม ข. เกลือ	ก. บุยพีชสด บุยหมัก
ก. น้ำตาล ง. แสงแดด	ก. บุยพีชสด บุยเคลเมี่ย	
12. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดกลัวๆตากไม่สะอาด	ก. เชื้อจุลินทรีย์	ก. บุยพีชสด บุยคอกา
ก. การคาดแบบธรรมชาติ	ก. บุยหมัก บุยเคลเมี่ย	
ก. การเปลี่ยนแปลงความธรรมชาติ	17. การกลับกองบุยหมัก เพื่อประโยชน์ใด	ก. ทำให้วัสดุคงทนมากขึ้น
ก. การหากมีแมลงวันทองเกาะ	ก. ทำให้เพิ่มปริมาณบุยหมักมากขึ้น	ก. ทำให้เพิ่มปริมาณบุยหมักมากขึ้น
13. สิ่งใดจำเป็นที่สุดในการถนอมอาหารประเภทกลัวๆตาก	ก. ความสะอาด	ก. ทำให้ลดระยะเวลาบุยไว้ได้นาน
ก. ความสวยงาม	ก. ความอร่อย	18. ตัวการใดที่ช่วยให้เปลือกกลัวๆ
ก. ความสะดวก	ก. ความสะดวก	ก. จุลินทรีย์ ข. แสงแดด
ก. ความหลากหลาย	ก. กลัวไข่	ก. น้ำ ง. อาหาร
14. แล้วบันธุ์ใดที่นิยมนำเข้าใช้ทำกลัวๆตากสำหรับบางกรุ๊ป	ก. กลัวยา	19. ประโยชน์ของบุยหมักจากเปลือกกลัวๆคือ
ก. กลัวยา	ก. กลัวยาด้าน	ก. ทำให้ดินสมบูรณ์
ก. กลัวยาน้ำวัว	ก. กลัวยาน้ำวัว	ข. ทำให้ดินร่วนชุ่ย
ก. กลัวแยกก	ก. กลัวแยกก	ค. ทำให้ลดความเป็นกรดและค้าง
15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการถนอมอาหาร	ก. เก็บอาหารไว้กินได้นาน ๆ	ก. ถูกทุกข้อ
ก. มีอาหารสดใหม่ไว้กิน	ก. เพิ่มพูนรายได้	20. การทำบุยหมักจากเปลือกกลัวๆใช้เวลา
ก. ได้อาหารหลายรูปแบบ	ก. ได้อาหารหลายรูปแบบ	ก. 10 วัน
และนำไปกินมากขึ้น	ก. และนำไปกินมากขึ้น	ข. 15 วัน
		ค. 40 วัน
		ง. 45 วัน

เฉลย	1. ง.	5. ข.	9. ข.	13. ค	17. ค
	2. ง.	6. ก.	10. ค.	14. ค	18. ก
	3. ง	7. ง.	11. ง	15. ข	19. ง
	4. ข.	8. ก.	12. ค	16. ก	20. ก

แบบทดสอบหลังเรียน

ภูมิปัญญาห้องถิ่นอ่างทองทางกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ข้อทดสอบ 20 ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาทำ 20 นาที (รวม 20 คะแนน)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค ง ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้อง

<p>1. ร่าง อิน เล เล เป็นการอะไรเล่นที่นิยมเล่นในเทพกาลใด</p> <p>ก. ครุฑจีน ข. ครุษสังกรานต์ ค. เบ้าพระราชนิพัทธ์ ง. วันเฉลยกระทรง</p> <p>2. ประเพณีของอ่างทองทางกรุง คือข้อใด</p> <p>ก. ประเพณีบักกรงชัย ข. ประเพณีแข่งเรืองก ค. ประเพณีแห่พ่อค้าโจน ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>3. ลักษณะของชนบธรรมเนียมบัวเพลิน เป็นไปตามข้อใด</p> <p>ก. ข้อห้าม ค. ควรเชือ ข. วิธีบริโภค ง. แนวปฏิบัติ</p> <p>4. ชาวไทยในแต่ละห้องถินจะมีลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. ไม่มีความแตกต่างกัน ข. แตกต่างกันในรายละเอียด ค. ไม่มีเอกลักษณ์ของห้องถิน ง. เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ</p> <p>5. ประเพณีไทยเกี่ยวข้องกับอะไร</p> <p>ก. ศาสนา ค. วิถีชีวิต ข. ความเชื่อ ง. ถูกทุกข้อ</p>	<p>6. สมุนไพรที่ใช้เป็นยา奔跑 ควรรับประทานบ่อยๆ</p> <p>ก. รับประทานบ่อยๆ ข. รับประทานเท่าที่จำเป็น ค. รับประทานตามความพอใจ ง. รับประทานเข้า – เย็น-ค่อนข้าง</p> <p>7. ถ้านักเรียนถูกแมลงวัน叮 แต่อาการแพ้ ใช้สมุนไพรใดรักษา</p> <p>ก. ขมิ้นชัน ข. ชุมเห็ดเทศ ค. เสลดพังพอน ง. มะระเข็งก</p> <p>8. สรรพคุณพืชสมุนไพรชนิดใดแก้ห้ออมดีที่สุด</p> <p>ก. พื้กลาย ข. ขมิ้นชัน ข. หญ้าดอกขาว ค. กล้วยน้ำว้า ค. เสลดพังพอน พื้กลายโรง ง. มะระเข็งก กล้วยน้ำว้า</p> <p>9. ถ้านักเรียนเป็นกลากเกลือน จะใช้พืชสมุนไพรชนิดใดรักษา</p> <p>ก. ชุมเห็ดเทศ ข. มะระเข็งก ค. ตะไคร้ ง. หญ้าดอกขาว</p> <p>10. สรรพคุณการรักษาโรคของขมิ้นชัน คือ</p> <p>ก. แก้โรคผิวหนังกลากเกลือน ข. แก้ห้องเสีย เปื้ออาหาร ค. แก้พิษสัตว์กัดต่อย ง. ขับลม ห้องอืด ห้องเฟ้อ</p>
---	---

<p>11. กลัวยพันธุ์ใดที่นิยมนำมาใช้ทำกับลัวยตาก
อ่อนนงนกระทุ่ม</p> <p>ก. กลัวไข่
ข. กลัวยาานี
ค. กลัวยน้ำร้า
ง. กลัวยแขก</p> <p>12. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการถนอมอาหาร</p> <p>ก. เก็บอาหารไว้กินได้นาน ๆ
ข. มีอาหารสดใหม่ไว้กิน
ค. เพิ่มพูนรายได้
ง. ได้อาหารหลายรูปแบบ
และนำไปกินมากขึ้น</p> <p>13. การหักลัวยตากต้องอาศัยข้อใดเป็น
สิ่งสำคัญ</p> <p>ก. น้ำส้ม ข. เกลือ^๑
ค. น้ำตาล ง. แสงแดด</p> <p>14. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดลัวยตาก
ไม่สะอาด</p> <p>ก. เชื้อจุลินทรีย์
ข. ความดันแบบบาร์มมาชาร์ด
ค. การเปลี่ยนแปลงความบาร์มมาชาร์ด
ง. การตากมีแมลงวันทองแทะ</p> <p>15. สิ่งใดจำเป็นที่สุดในการถนอมอาหาร
ประเภทหักลัวยตาก</p> <p>ก. ความลับย่อง
ข. ความอร่อย
ค. ความสะอาด
ง. ความสะดวก</p> | <p>16. ประโยชน์ของปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวยคือ</p> <p>ก. ทำให้ดินสมบูรณ์
ข. ทำให้ดินร่วนซุย
ค. ทำให้ลดความเป็นกรดและด่าง
ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>17. การหักปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวยใช้เวลา
การก่อวัณกลับปุ๋ย 1 ครั้ง</p> <p>ก. 10 วัน
ข. 15 วัน
ค. 40 วัน
ง. 45 วัน</p> <p>18. งานใดเหลือจากการหักลัวยตาก เช่น
เปลือกกลัวย เรานำมาหักปุ๋ยชนิดใด</p> <p>ก. ปุ๋ยพิชสอด ปุ๋ยหมัก
ข. ปุ๋ยพิชสอด ปุ๋ยเคมี
ค. ปุ๋ยพิชสอด ปุ๋ยคอก
ง. ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี</p> <p>19. ตารกตันกองปุ๋ยหมัก เพื่อประโยชน์ใด</p> <p>ก. ทำให้วัสดุคงทนเค็ลล่าเข้ากันดี
ข. ทำให้เพิ่มปริมาณปุ๋ยหมักมากขึ้น
ค. ทำให้วัสดุที่หมักสลายตัวได้เร็วขึ้น
ง. ทำให้สามารถเก็บรักษาปุ๋ยไว้ได้นาน</p> <p>20. ตัวการใดที่ช่วยให้เปลือกกลัวย
ย่อยสลายตัวได้เร็ว</p> <p>ก. จุลินทรีย์ ข. แสงแดด
ค. น้ำ ง. อากาศ</p> |
|---|---|

เฉลย	1. ข.	5. ง.	9. ก.	13. ง	17. ก
	2. ข.	6. ข.	10. ง.	14. ค	18. ก
	3. ง.	7. ค.	11. ค	15. ค	19. ค
	4. ง.	8. ก.	12. ข.	16. ง	20. ก

**แบบทดสอบระหว่างเรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อ้าภาษาบ้างกระทุ่ม
เพื่อวัดประสิทธิภาพของหลักสูตร**

คำชี้แจง : ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เห็นว่าถูก และ
กาเครื่องหมาย X หน้าข้อที่เห็นว่าผิด

สาขาวัฒนธรรมประเพณี

- 1. ประเพณี หมายถึง แบบแผนหรือแนวปฏิบัติที่นิยมยึดถือประพันธ์ปฏิบัติสืบทอดกัน เป็นเวลาอย่างนาน
- 2. ประเพณีแต่ละท้องถิ่นไม่แตกต่างกันพระเป็นคนชาติเดียวกัน
- 3. รำวงอินและ เป็นการรำของชาวเขาที่นำมาแสดงในอ้ำภาษาบ้างกระทุ่ม
- 4. การแข่งเรือยาวของชาวอ้ำภาษาบ้างกระทุ่ม นิยมใช้กรวยแข่งชันแบบฝีพาย 12 คน และ 7 คน
- 5. การแข่งเรือบนกของชาวอ้ำภาษาบ้างกระทุ่มใช้เรือร่องแคบแข่งบันบาก

สาขาแพทย์แผนไทย

- 6. โรคกระเพาะอาหารรักษาโดยใช้เหง้าของกระชายมาหัน แล้วจารับประทานก็ได้
- 7. ชุมเห็ดเทศ ไม่เป็นยาอะไรบ่ายได้โดยใช้ดอกมาตรฐานมีจมูกเจ็บปวดร้าว
- 8. น้ำยาทำจากขุ่นเห็ดเทศ ควรรับประทานญี่ปุ่นมาก ๆ เพื่อรักษาอาการท้องเสีย
- 9. การปอกฟันทากลายโดยอย่างง่าย อาจใช้เมล็ดไชยที่คืนปลูกได้เลย
- 10. การนำฟันทากลายโดยหากแคดก่อนนำมาระบุรุยยาสรรพคุณจะดียิ่งขึ้น

สาขาวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม

- 11. กลัวยดากของชาวอ้ำภาษาบ้างกระทุ่มนิยมใช้กลัวยน้ำรัวพันธุ์มะลิอ่อง
- 12. การทำกลัวยดากแบบดั้งเดิมโดยใช้วิธีธรรมชาติ ช่วยขจัดปัญหาแมลงวันทองได้
- 13. การแบบกลัวยควรใช้มือจุ่มน้ำเกลือก่อนแบบ เพราะทำให้กลัวยสีสวย
- 14. ชุดนพัลังแสงอาทิตย์ เป็นตู้อบที่ปรับปรุงเพื่อใช้แก่ปัญหาความสะอาดของกลัวยตาก
- 15. การทำกลัวยดากนั้นการคลุ่มผ้าพลาสติก เพื่อเป็นการเก็บรักษาความร้อน

สาขาวิชาการ

- 16. ปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวยของอ้ำภาษาบ้างกระทุ่ม แก่ปัญหาเปลือกกลัวยเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์
- 17. ปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวยมีส่วนผสมเปลือกกลัวย มูลสัตว์ หรืออูเรีย
- 18. ก่อนใส่ปุ๋ยที่เป็นปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวย ควรฉีดยาฆ่าหญ้าก่อน
- 19. ต้าไม่มีมูลสัตว์อาจใช้ยูเรียแทนได้เลยในส่วนผสมปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวย
- 20. ต้าต้องการย่อยสลายเปลือกกลัวยเร็ว ควรใช้การลอกเปลือกกลัวยส่วนแข็งทิ้งก่อน

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้นปี..... ประจำเดือนศิกษาปีที่.....
โรงเรียน..... สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร จังหวัดพิษณุโลก

ทดสอบก่อนเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

ทดสอบหลังเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

สรุปผล

ประเมินผล	ก่อนเรียน	หลังเรียน
คะแนนเต็ม	20	20
คะแนนที่ได้		

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายกลุ่ม
การเรียนเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอบางกระ Thur
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรม ชื่อกลุ่ม	การวางแผน การทำงาน		การแบ่ง งานและ ความรับผิดชอบ		การตั้งใจ เก็บรวบรวม รวมข้อมูล		ความมี ระเบียบ ในการ ศึกษาดูงาน		การส่งผล งาน		คะแนนรวม	
	0	1	2	0	1	2	0	1	2	0	1	2
กลุ่มที่ 1												
1.												
2.												
3.												
4.												
กลุ่มที่ 2												
1.												
2.												
3.												
4.												

หมายเหตุ ให้ผู้ประเมินสังเกตพิจารณาคุณสมบัติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ในแต่ละกลุ่ม โดยพิจารณาค่าระดับคะแนนดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานต้องปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับพอใช้

ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดี

สรุปผลการประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน 5 – 10 คะแนน

ผ่าน

ต่ำกว่า 5 คะแนน

ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

2. หลักสูตรนับ功德องใช้

หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับ จังหวัดพิษณุโลก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ของผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น
จัดทำโดยผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น
คณะกรรมการพัฒนาศักยภาพคนพื้นฐานโรงเรียนราษฎร์อุทิศ^๑
สำหรับนักเรียนระดับ จังหวัดพิษณุโลก

ศรันยา บัวเบรม
เรียนเรียง

คำนำ
หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น
อ่าเภอบางกระثุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ 8 (พ.ศ.2540-2544) ในแผนงานที่ 3 ได้มีการศึกษาองค์ความรู้เรื่องภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมพื้นบ้าน และวัฒนธรรมกลุ่มชน ดัง ๆ วางแผนการให้ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องเชื่อมโยงรากเหง้าของวัฒนธรรมท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 กล่าวว่า จะพัฒนา วิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และมาตรา 289 กำหนดให้คำนึงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการศึกษาด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษาดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 "...ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นเอกลักษณ์..." มาตรา 8 (2) "ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา" มาตรา 27 "...ให้สถานศึกษาจัดทำสาระของภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์..." และมาตรา 29 "ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชนฯ ฯลฯ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน"

อย่างไรก็ตามแม้จะกำหนดให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาไว้ในระบบการศึกษาแต่พบว่า ครุสอนวิชาส่วนใหญ่มักจะละเลยหรือเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกในรายวิชาที่สอน สาเหตุสำคัญมาจากการเนื้อหาที่สอนมักเป็นหลักสูตรแบบสถาบันวิชาการที่จะสอนเฉพาะภูมิปัญญาเข้าไป เช่น ภาษาอังกฤษภาษาต่างประเทศ วิชาพิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ บางรายวิชาที่น่าจะสอดแทรกให้มากกว่ากลับละเลย เช่น รายวิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา

ในหลักสูตรนี้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้ใช้ในปี พ.ศ.2545กำหนดมาตรฐานของหลักสูตร ซึ่งสถานศึกษาด้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีมาตรฐานหนึ่งกำหนดให้ผู้เรียนเก็บไว้ถึง รักประเทศไทยและความเป็นไทยสืบสานมรดกทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยและในแต่ละช่วงชั้นการเรียนและ ทุกสาขาวิชากำหนดให้นักเรียนเก็บไว้ของกับภูมิปัญญาไทย คือ เกิดมีการยอมรับ (ป.1-3) มีการนำไปใช้ในการดำรงชีวิต (ป.4-6) เกิดการอนุรักษ์ (ม.1-3) เกิดการพัฒนา (ม.4-6)

ด้วยข้อกำหนดในหลักสูตรขั้นพื้นฐานดังกล่าว จึงเป็นปัญหาของโรงเรียน 3 ประการ ประการแรก คือ ครุผู้สอนยังไม่ชัดเจนในภูมิปัญญาท้องถิ่น และขาดวิธีการจะนำเอาภูมิปัญญา ท้องถิ่นเข้ามาสอดแทรกในการสอน ประการที่สอง คือ ทางโรงเรียนและครุยังไม่ทราบว่าจะนำ เอาผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในกิจกรรมการสอนอย่างไร มีผู้ทรงภูมิปัญญาในสาขาใดบ้าง และเป็นใครบ้าง ประการสุดท้าย คือ หากในเขตบริการของสถานศึกษาไม่มีผู้ทรงภูมิปัญญา ในสาขาที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเสาะแสวงหาจากที่ใด แต่แน่นอนที่สุดก็คือ ในอนาคตอันใกล้หลังจากหลักสูตรขั้นพื้นฐานประกาศใช้ในปีพ.ศ.2545 แล้วเป็นภาระของ โรงเรียนที่จะต้องเป็นผู้จัดการหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนของคนเป็นส่วนใหญ่ และ ต้องสืบแสวงหาผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาร่วมจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว คณะผู้จัดทำเห็นว่าควรมีการสร้างหลักสูตร ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยผู้ทรงภูมิปัญญาของอำเภอทาง الغربية เพื่อมีแนวทางในการจัด การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของอำเภอทาง الغربيةที่มีอยู่ใน

คณะผู้จัดทำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

หลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกหนึ่งการทุ่ม

1. หลักการของหลักสูตร

ภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น หมายถึง คุณค่าสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ของท้องถิ่นอันเกิดขึ้น จากการบวนการคิด สร้างสรรค์ ของบุคคลในท้องถิ่นชุมชนนั้น ๆ โดยที่หลักสูตรภูมิปัญญา ท้องถิ่นมีหลักการสำคัญดังนี้

1.1 เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องและสนองตอบความต้องการของชุมชน ท้องถิ่นและสนองตอบความต้องการของชุมชนที่สิ่งที่ดี ของหลักสูตร演บกที่กล่าวว่า “เป็นการศึกษา ที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสอัจฉริยะท้องถิ่น สร้างให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการได้”

1.2 เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทราบนักยอมรับในสิ่งที่ดี ค่า สิ่งที่ดีและสิ่งที่เป็นประโยชน์ของชุมชนท้องถิ่น ยินจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติตามที่ดี ไม่ฐานะที่เป็นสมาชิกของชุมชนท้องถิ่น

1.3 เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้บุคคลที่เป็นผู้รู้ หรือผู้นำทางความคิดของชุมชน ท้องถิ่นเข้ามายื่นรับผิดชอบอย่างลึกซึ้งในการ

2. จุดหมายของหลักสูตร

2.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาวิชาสาณะและ ประเพณี เรื่อง ประเพณีค่าง ๆ ของอีกหนึ่งการทุ่ม

2.2 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาดูษย์แผนไทย เรื่อง พิชสมุนไพรรักษารोก

2.3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาวิชาการกรรม เรื่อง ปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

2.4 เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในภูมิปัญญาท้องถิ่น สาขาวิชาอุตสาหกรรมและ หัตถกรรม เรื่อง การทำกล้วยดาก

3. เนื้อหาของหลักสูตร

1.1 ประเพณีค่าง ๆ ของอีกหนึ่งการทุ่ม

1.2 พิชสมุนไพรรักษารोก

1.3 การทำกล้วยดาก

1.4 ปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

4. เวลาเรียน

สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 6

4.1 สาขาวิชาภาษาและประเพณี	6	คาบ	(120 นาที)
4.2 สาขาวิชาแพทย์แผนไทย	6	คาบ	(120 นาที)
4.3 สาขาวิชาด้อมและการอุตสาหกรรม	3	คาบ	(60 นาที)
4.4 สาขาวิชาเกษตร	3	คาบ	(60 นาที)

5. แนวทางดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

5.1 จัดการเรียนการสอนโดยครูเป็นผู้ควบคุมหลักสูตรสถานศึกษา พิจารณาค่าหัวหลักสูตรนำไปใช้ให้สอดคล้องกับกลุ่มมวลประสบการณ์ทั้ง 5 กลุ่ม ในหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ใช้ระยะเวลาจำนวนคำนวณตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนของกลุ่มนี้และสนับสนุนการสอนนั้นๆ

5.2 จัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง

5.3 จัดการเรียนการสอนโดยนำบุคคลในชุมชนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมให้ความรู้ กับผู้เรียน

5.4 จัดการเรียนการสอนโดยสอดแทรกจริยธรรมค่านิยมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตรให้กับผู้เรียน

5. วิธีการวัดประเมินผล

การวัดประเมินผลพิจารณาจาก

5.1 การวัดผลจากผลงานที่ได้จากการปฏิบัติ (สภาพที่แท้จริง)

5.2 ใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

6. เครื่องมือในการวัดผลประเมินผล

6.1 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

6.2 ตรวจผลงาน

แผนการจัดการเรียนการสอน
วิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง ประเพณีของชาวอ่าวนางกระทุม ชั้น ม.6
เวลา 6 คาบ (120 นาที)

1. การกำหนดแนวคิด

☆ ประเด็นดราม

2. วิเคราะห์แนวคิด โดยใช้วิธีวิเคราะห์สมอง สู่แผนการเรียนนี้

3. เนื้อหา

ประเพณีของชาวอ่าวนางกระทุม

4. จุดประสงค์เชิงพัฒนาระบบ

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องศาสนาและประเพณี
2. นักเรียนบอกถึงกีฬาพื้นบ้านได้
3. นักเรียนเล่าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับประเพณีในท้องถิ่นได้

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ ครูทักทายนักเรียน และให้นักเรียนทำกิจกรรมอุ่นเครื่อง โดยการเล่นเกมเดินสวนสนาน (วงเล็ก นักเรียนเดินสวนกันแต่ห้ามถูกตัวกัน โดยใช้วิธีนับ 1 – 10) แล้วกลับเข้าที่เดิม

ขั้นสอน นักเรียนทำแบบทดสอบ 10 ข้อเรื่อง ประเพณีไทย และแบบทดสอบก่อนเรียน ในส่วนที่เกี่ยวกับประเพณีอurmao งานกระทุ่ม

- 5.1 ครุภานานาชั้นถ้า โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนพันธุ์ประเพณี ที่อยู่ในชุมชนของกระทุ่มว่ามีอะไรบ้าง และนักเรียนเคยเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างไร บ้าง และยกตัวอย่างประเพณีมาคนละ 1 ประเพณี
- 5.2 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 5 คน โดยครุให้หัวข้อ ศึกษาว่า “ ประเพณีในหมู่บ้านของเรา ”
- 5.3 ครุแจกสี กระดาษ ให้นักเรียนช่วยกันคิด ช่วยกันสร้างชิ้นงาน เกี่ยวกับประเพณี ในหมู่บ้านของเรา วัดภาพจากประสบการณ์ที่นักเรียนเคยพบมา
- 5.4 ให้นักเรียนออกแบบรายภาระที่นักเรียนคาด เกี่ยวกับประเพณีหมู่บ้านของเรา โดยการให้เพื่อนต่างกลุ่มเป็นผู้ให้คะแนน
- 5.5 นักเรียนศึกษาเอกสารประกอบ 1 และชั้นถ้าผู้ทรงคุณวุฒิปัญญา สาขาวิชาและ ประเพณี

ขั้นสรุป

นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจัดทำใบงาน ประเพณี ตามใบงานที่ 1 และเมื่อรับเรียบร้อย ผลงาน เกี่ยวกับใบงาน เรื่อง ประเพณีในหมู่บ้าน

6. สื่อการเรียนการสอน

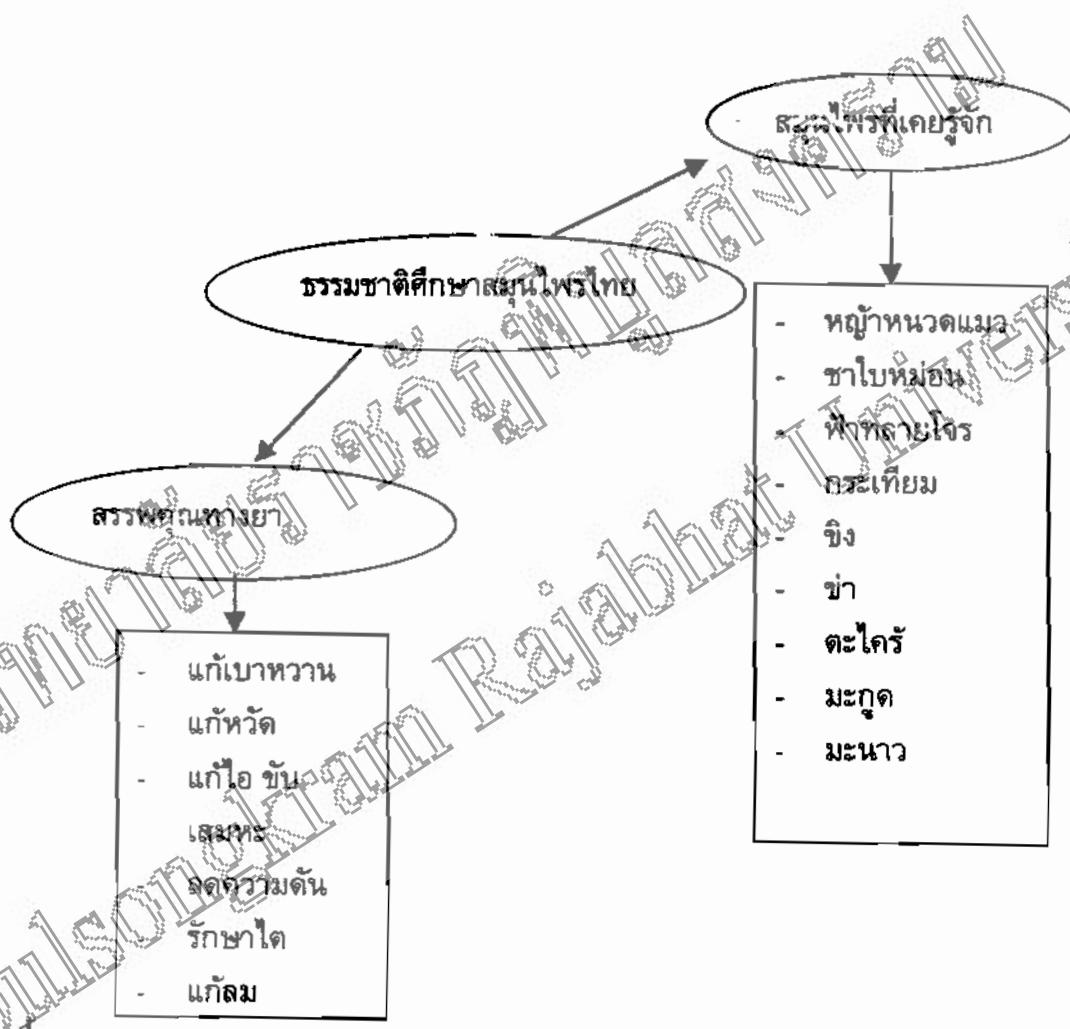
- 6.1 กระดาษขาวคั่ว
- 6.2 ปากกา ดินสอ สีเทียน
- 6.3 ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาห้องเรียน
- 6.4 เอกสารอ่านประกอบ 1

แผนการจัดการเรียนการสอน
วิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง พีชสมุนไพรวัชพัฒนา ชั้น ป.6
เวลา 6 คาบ (120 นาที)

1. การกำหนดแนวคิด

- ☆ ธรรมชาติศึกษา
- ☆ สมุนไพรไทย

2. วิเคราะห์แนวคิด โดยวิธีระดมสมอง จัดทำแผนการเรียนรู้

3. เนื้อหา

พีชสมุนไพรวัชพัฒนา

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 4.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่อง สมุนไพรในท้องถิ่น
- 4.2 นักเรียนบอกร่องรอยสมุนไพร ที่เคยรู้จัก ได้อย่างน้อย 5 ชนิด
- 4.3 นักเรียนรู้จักสรรพคุณทางยาของพีชสมุนไพรได้

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

- ครูทักทายสวัสดิ์นักเรียนในชั้นเรียน อุ่นเครื่องในการเล่นเกม แบ่งกลุ่ม
- ครูนำบัตรคำเสียงสัตว์ เยี่ยนลงในบัตร 4 ชนิด เสียงนก เสียงเป็ด เสียงไก่ เสียงลิง
- ให้นักเรียนหลับตาหอบบัตรจนครบแล้วออกเสียงเรียกหากัน กลุ่มใด ครบ 5 คนให้นั่งลง
- ทำแบบทดสอบ ก่อนเรียน

ขั้นสอน

- ครูสอนนำเข้าห้อง เกี่ยวกับสมุนไพรพื้นบ้านที่นักเรียนเคยรู้จักโดยครรภ์คุณสมองให้นักเรียนรู้จักคิด เกี่ยวกับพืชสมุนไพร และบอกครูที่จะคน คนละ 1 ช่อ
- ครูนำนักเรียนไปดูพืชสมุนไพรของจริงที่บ้านผู้ทรงภูมิปัญญา
- นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่องพืชสมุนไพรรากชาขาว โดย ข้อความผู้ทรงภูมิปัญญา
- นักเรียนอ่านเพิ่มเติมจากหนังสืออ่านประกอบ 2

ขั้นสรุป

- ทดสอบหลังเรียน
- ใบงาน 2

6. สื่อการเรียนการสอน

- แฟลชการเรียนรู้ แหล่งภูมิปัญญาสมุนไพร
- หนังสืออ่านประกอบ 2 เรื่องพืชสมุนไพรรากชาขาว

7. วัดผลประเมินผล

7.1 สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

- ความสนใจ
- ความตั้งใจ

7.2 การทำงานเป็นกลุ่ม

- ความรวมมือ
- ความสามัคคี

7.3 ตรวจสอบงาน

7.4 แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

8. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

8.1 แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

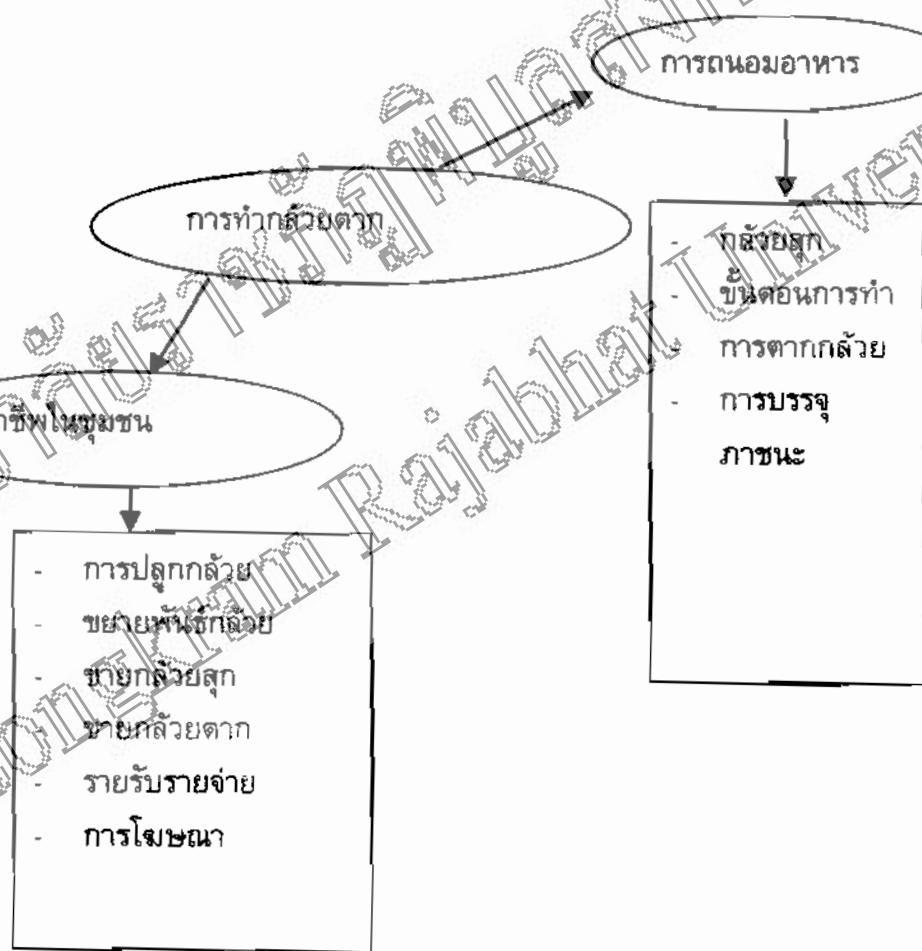
8.2 แบบบันทึกการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม

แผนการจัดการเรียนการสอน
วิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง การทำกอล์ฟตาม ชั้น ป.6
เวลา 3 คัน (60 นาที)

1. การกำหนดแนวคิด

☆ อาชีพเศรษฐกิจของภูมิปัญญาไทย

2. วิเคราะห์แนวคิด โดยวิธีระดมสมอง จัดทำแผนการเรียนรู้

3. เนื้อหา

อาชีพในชุมชน การทำกิจกรรมส่วนตัว

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 4.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องกลั่วไห้น้ำว่า
- 4.2 นักเรียนมีทักษะการนำความรู้ในเรื่อง การนำกลั่วไหามาทำกิจกรรมส่วนตัว
- 4.3 นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการงานอาชีพกิจกรรมส่วนตัว

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

- 5.1 ครูทักทายนักเรียน ชักถาม การสนับสนุนอาหารจากกลั่ว
- 5.2 นักเรียนศึกษาเรื่องอ่านประกอบ 3 การทำกิจกรรมส่วนตัว
- 5.3 นักเรียนแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมการทำกิจกรรมส่วนตัว โดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ชี้แจงกิจกรรม
- 5.4 นักเรียนประเมินตนเอง จากผลงาน

6. สื่อการเรียนการสอน

- 6.1 กลั่วสุก พร้อมอุปกรณ์การทำ เช่น มีด ที่ตักกลั่ว
- 6.2 หนังสืออ่านประกอบ 3

7. วัดผลประเมินผล

- 7.1 ผลงาน กิจกรรมส่วนตัว
- 7.2 ผลการทดสอบ

8. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- 8.1 แบบสังเกตการณ์กิจกรรมบันทึก
- 8.2 แบบทดสอบอนุ-หลังเรียน

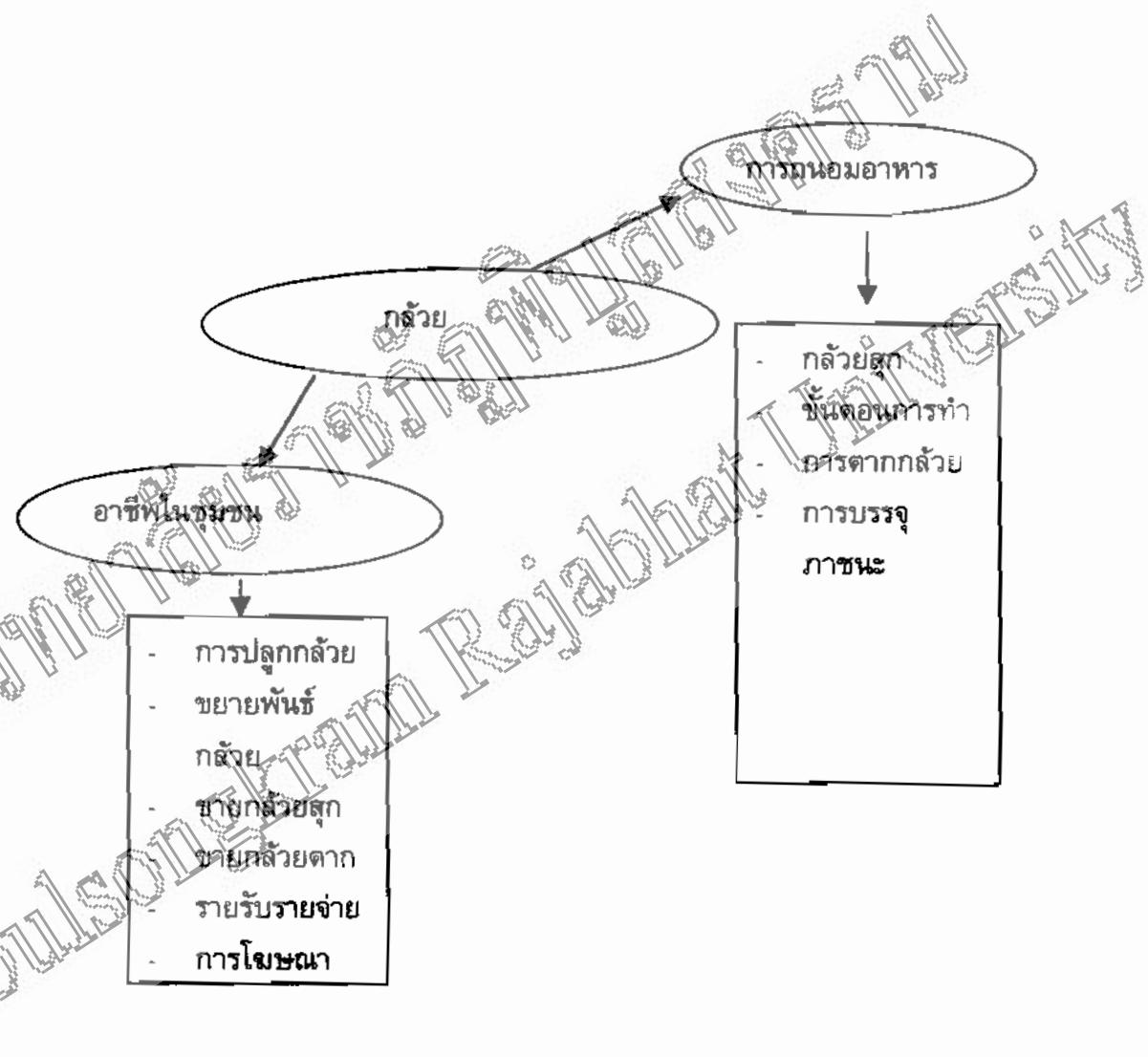
แผนการจัดการเรียนการสอน

วิชา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง การทากน้ำยี่ห้มกจากเปลือกกล้วย ชั้น ป.๖
เวลา 3 คาบ (60 นาที)

1. การกำหนดแนวคิด

☆ อาชีพเกษตรกรกิจของกูมิปัญญาไทย

2. วิเคราะห์แนวคิด โดยวิเคราะห์คอมโสมอง จัดทำแผนการเรียนรู้

3. เนื้อหา

อาชีพในชุมชน การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 4.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย
- 4.2 นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการงานอาชีพกล้วยหาก

5. กิจกรรมการเรียนการสอน

- 5.1 ครูทักทายนักเรียน ชี้กถาน การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย
- 5.2 นักเรียนศึกษาเรื่องอ่านปะกอบ 4 การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย
- 5.3 นักเรียนแบ่งกลุ่มศึกษาการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย โดยผู้ทรงคุณวุฒิของถิ่น

6. สื่อการเรียนการสอน

- 6.1 หนังสืออ่านปะกอบ 4
- 6.2 ผู้ทรงคุณวุฒิปัญญาท้องถิ่นการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

7. วัสดุประเมินผล

- 7.1 ผลการทดสอบ

8. เครื่องมือวัดผลประเมินผล

- 8.1 แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน

แผนการจัดการเรียนการสอน

เวลาเรียน	เนื้อหา	อุดประส่งค์ เชิงพฤติ กรรม	การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
6 คาบ (120 นาที)	1.ประเพณี ของชาว อีเกอนาง กระรุ่ม	1.นักเรียน สามารถ บอกถึง ประเพณี ของชาว อีเกอน นางกระรุ่ม	1.ทดสอบก่อนเรียน 2..ครูและนักเรียน ร่วมกันสนทนากับ เกี่ยวกับประเพณี ของชาวอีเกอนนาง กระรุ่ม 3.นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 1 4.นักเรียนทำ กิจกรรมในใบงาน ที่ 1 5.นักเรียนทำแบบ ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 1	1.สังเกตการ สนทนา 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.ตรวจสอบ แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

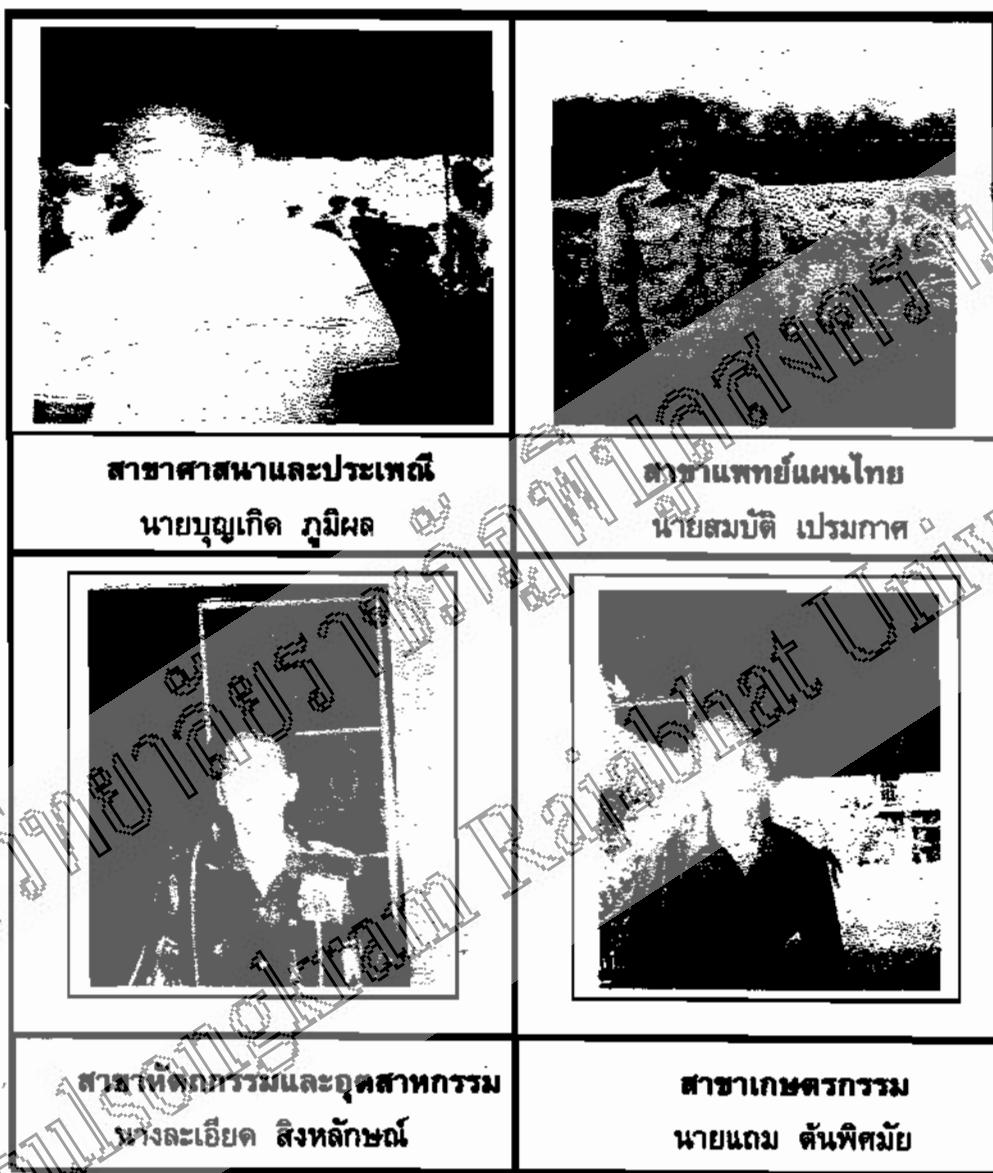
เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
6 คบ (120 นาที)	2.พิช สมุนไพร รักษาโรค	2.นักเรียน สามารถ บอก สรรพคุณ และ วิธีการใช้ สมุนไพร รักษาโรค ได้ อย่างน้อย ⁵ ชนิด	1. ทดสอบก่อนเรียน 2 .นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 2 3.เชิญวิทยากร ให้ความรู้ 4.นำนักเรียน ศึกษาของ จริงเพื่อสัมผัสระบุ ให้โดยมี วิทยากร ภูมิปัญญา ท่องถิ่น แนะนำ ^{นักเรียนปฏิบัติ} ใบงานที่ 2 5.นักเรียนสรุป สรรพคุณพิช สมุนไพร 6.ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 2 2.วิทยากร ท่องถิ่น 3.ใบงานที่ 2	1.สังเกตการ สนทนา 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.ตรวจผลงาน 4.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เรียนพุทธ กรรม	การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คบ (60 นาที)	3.การศึกษา อารชีพการ ทำก้าวถ่าย ตาก -วิธีการทำ ก้าวถ่ายตาก ได้ 4.นักเรียน ตรวจสอบ และเพิ่ม ความ สำเร็จ ของอารชีพ การทำ ก้าวถ่ายตาก ไม่ร่อง รายได้ และการ ถนอม อาหาร	3.นักเรียน อธิบาย ราย ละเอียด วิธีการทำ ก้าวถ่ายตาก ได้ 4.นักเรียน ตรวจสอบ และเพิ่ม ความ สำเร็จ ของอารชีพ การทำ ก้าวถ่ายตาก ไม่ร่อง รายได้ และการ ถนอม อาหาร	1. ทดสอบก่อนเรียน 2. คุยสนทนาราย เรื่อง 3. นักเรียนสามารถ ทำก้าวถ่ายตากตาม ขั้นตอนที่กำหนด 4. นักเรียนสรุป ความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค 5. ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 3 2.ผู้ทรงภูมิ ปัญญา ท่องเที่ย 3 3. งานที่ 3 4. ก้าว	1.สังเกตการ สนทนา 2.ตรวจผล งานที่ 3 3.ปฏิบัติจริง 3.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

เวลาเรียน	เนื้อหา	จุดประสงค์ เชิงพัฒ การ	การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน	สื่อการเรียน การสอน	การวัดผล ประเมินผล
3 คาบ (60 นาที)	4.ปุ่ยหมัก จากเปลือก กล้วย	5.นักเรียน สามารถ นำส่วน เหลือจาก เปลือก กล้วยมา ทำปุ่ยได้	1. ทดสอบก่อนเรียน 2.นักเรียน ศึกษาเรื่อง อ่านประกอบ 2 3.เขียนวิทยากร ให้ความรู้ 4.นำนักเรียน ศึกษาอย่าง จริง 5.นักเรียนสรุป ขั้นตอนการทำปุ่ย 6.ทดสอบหลังเรียน	1.เรื่องอ่าน ประกอบ 4 2.วิทยากร ท้องถิ่น 3.ใบงานที่ 4	1.สังเกตการ ลงท่า 2.สังเกตการ จดบันทึก 3.แบบทดสอบ ก่อน-หลัง เรียน

**หนังสืออ่านประกอบสำหรับผู้เรียน
เรื่อง**

**ภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอทางกระทุม จังหวัดพิษณุโลก
จาก ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่น**

**สร้าง
น้ำเปริ่ม
เรียนเรียง**

เรื่องอ่านประกอบ 1
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอทางกรุงเทพมหานคร
สาขาวัฒนธรรมและประเพณี

1. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ให้ความรู้

พยานบุคคล ภูมิพล

ประวัติ

นายบุญเกิด ภูมิพล เกิดเมื่อ วันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2478 อายุ 67 ปี
 สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ 5 ตำบลข้านໄร อ่าเภอทางกรุงเทพมหานครพืช苑โลก
 บิดาชื่อ นายย้อย ภูมิพล แม่ชื่อ นางสำไย ภูมิพล มีพี่น้อง 5 คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 52 / 1 หมู่ 5 ตำบลข้านໄร อ่าเภอทางกรุงเทพมหานครพืช苑โลก

การศึกษา

ป.ตร. จากวิทยาลัยครุพัฒน์สังคมพิชญ์โลก

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ

วิทยากรเกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน รำวง อิน เล

ผลงานเด่นที่ได้รับการยกย่อง

ข้าราชการปานาม ของโรงเรียนวัดใหม่ราชภูมิกรุงธรรัม ที่นำรำวง อิน เล
 และคงในงานของโรงเรียน

2. ประเพณีของอ่าเภอบางกระทุ่ม

ประเพณี หมายถึง แบบแผนหรือแนวปฏิบัติที่นิยมยืดต่อประเพณีปฏิบัติปัจจุบันต่อ กันเป็น เวสานาน

ประเพณีไทยมีมาตั้งแต่อดีต มีการปลูกฝังต่ายทอดและปฏิบัติสืบท่องกันมาถึงปัจจุบัน ประเพณีไทยจะเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ ศิลธรรมจรรยา ชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจน ระบุเบียนต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติ

ในแต่ละท้องถิ่นของไทย จะมีความแตกต่างกันในด้านสภาพแวดล้อม คินพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และ อาชีพ จึงทำให้ประเพณีของแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันทั้งในรายละเอียดหรือแบบแผนการ ประเพณีปฏิบัติ ส่วนหัวน้ำอ่าเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก มีวัฒนธรรมประเพณีคล้าย ๆ กัน ในอ่าเภอเมือง พิษณุโลก คือ

2.1 ประเพณีสร้างน้ำพระราชน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์ (วันผู้สูงอายุ) ครองกันวันที่ 13 เมษายนของทุกปี ส่วนหัวน้ำ อ่าเภอบางกระทุ่ม วันสงกรานต์ในตอนเช้าก็จะทำบุญตักบาตรที่วัด และจะมีการสร้างน้ำ พระและราดน้ำผู้ใหญ่ที่เป็นที่เคารพของหมู่บ้านเพื่อแสดงความเคารพและขอพร เมื่อทำพิธีต่าง ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการเล่นสาดน้ำกันอย่างสนุกสนานกันในวัด เมื่อค่ำลงจะมีการเล่นเพื่อ ความครึกครื้นตามหมู่บ้าน การเล่นพื้นบ้าน ชนิดหนึ่งเรียกว่า "รำวงยินແລເລ" คือเป็น การละเล่นพื้นบ้านที่มีในประเพณีวันครุฑสงกรานต์ประเพณีพื้นบ้านมีลักษณะคล้ายรำวง เพียง ตนเดียว มีกลองรำมະนา ฉีด ชาบ ตี นำรำก่อนการร้องเพลงแก้กันระหว่างพ่อเพลลงกับแม่เพลลง ส่วนหนุ่มสาวๆ ก็จะเดินรำขออภัยเป็นคู่ๆ เป็นวงกลม จังหวะการรำนั้นค่อนข้างช้า แต่อ่อนช้อย งดงาม

ประเพณีราดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ในวันสงกรานต์

รำวงยินແລເລ

2.2 ประเพณีแข่งเรือยาว

สมัยก่อนนั้น การคุณนาคม ไม่สะตอเหมือนปัจจุบัน จะไปไหนจะต้องอาศัยทางเรือเป็นพาหนะอย่างเดียว ครั้นเมื่อถึงทศวรรษก่อนรัชกาลปัจจุบัน ตามวัดต่างๆ ก็จะต้องใช้เรือเพื่อเดินทางไปตามวัดนั้นๆ เมื่อเสร็จจากการบูรณะแล้ว จึงเกิดมีการท้าประลองการแข่งเรือกัน โดยมีรางวัล คือ น้ำมันกาก 1 ปีน และผ้าไตร 1 ชุด เป็นเดิมพัน ถ้าเรือของวัดไหนชนะ ก็ให้อ Era รางวัลนั้น ถาวรให้แก่วัดนั้น จนต่อมาถูกยกมาเป็นประเพณีต่อๆ กันมา

ปัจจุบันนี้ เมื่อการคุณนาคมสะตอขึ้นประเพณีการแข่งเรือยาว ที่แม่น้ำน่านจึงเลิก แต่ทางคณะกรรมการวัดเห็นว่าเป็นประเพณีที่ควรจะรักษาไว้ จึงได้มีการจัดการแข่งขันเรือขึ้นที่คลองชลประทาน แต่เป็นการแข่งขันเรือพายประเภทฝีพาย 12 คน และ 7 คน ซึ่งประเพณีการแข่งขันเรือนี้จะมีในวันสารทไทยของทุกๆ ปี

2.3 ประเด็นการแข่งขันเรื่องก

ประเด็นการแข่งขันเรื่องกเป็นการแข่งขันที่จัดให้มีขึ้นเป็นประจำทุกปี จัดมาประมาณ 30 ปี แล้ว สำหรับบางคราทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก การแข่งขันเรือนนั้น แต่มาระบะหลัง สภาพคล่อง สำคองไม่ยานวยจึงมีการจัดการแข่งขันเรือนกชั้นแทน โดยใช้สำไม้ไผ่และวิ่งไป พร้อมกันในสูงที่จัดไว้ระยะทาง 200 เมตร โดยใช้ผู้แข่งขันล่าละ 9 คน โดยใช้ไม้ไผ่ยาว 8 เมตร สภาพสูงเป็นโคลน การปล่อยเรือปล่อยทีละ 2 ลำ การหันผล แพ้ชนะต้องเอาจำนวน เที่ยวที่วิ่งชนะ 2 เที่ยว ในกำหนด 3 เที่ยว เช่นเดียวกับการแข่งเรือย� ความสนุกสนานของ การแข่งขันเรือนก อยู่ที่ผู้แข่งขันจะต้องวิ่งในทางวิ่ง ที่มีสภาพลำบาก แก่การวิ่ง และจะต้องวิ่ง โดยพร้อมเพรียงกัน หากผู้หนึ่งผู้ใดไม่พร้อมกันแล้วก็จะไม่ สามารถนำเรือ เข้าสู่หลักชัยได้

นอกจากนี้ภายในงานยังมีกิจกรรมที่แสดงออกถึงความสามัคคีของประชาชนโดย จัดร่วมกันจัดทำอุปกรณ์เพื่อทดสอบความแม่นยำทักษะความสามารถงาน

ใบงานที่ 1
ประเมณของอ้าเกอนบางกระหุ่ม

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มความความเหมาะสม โดยแล้วก็ภาษาคันควรรวมข้อมูล ประเมณที่นักเรียนพบที่นี่ในอ้าเกอนบางกระหุ่ม จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มละ 1 ประเมณ แล้วบันทึกลงใบงาน

กลุ่มที่ ประเมณ.....

สมาชิก 1).....

2).....

3).....

4).....

5).....

ประเมณโดยสรุป

**เรื่องอ่าหนะประกอบ 2
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเกอบนางกระทุ่ม
สาขาแพทย์แผนไทย**

1. งานการแพทย์แผนไทย โรงพยาบาลบานางกระทุ่ม อ่าเกอบนางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

การแพทย์แผนไทยเป็นมรดกที่มีค่าของคนไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ การรักษาโรคด้วยการแพทย์แผนไทยประกอบด้วยการใช้สมุนไพร การอบไอน้ำ การนวด การประคบรดับสมุนไพร

งานสวนสมุนไพร ปลูกเป็นสวนสมุนไพรสาธิต ในพื้นที่ 6 ไร่เศษ เพื่อเผยแพร่ให้กับประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่สนใจรู้จักพืชสมุนไพร รวมรวมผักพื้นบ้านที่มีคุณค่าและเป็นแหล่งศึกษาดูงานโดยมีฝ่ายบริหารงานทั่วไปเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งมีแพทย์หญิงดวงรัตน์ เชี่ยวชาญจิจิม เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาล

ในอนาคตถ้าสถานบริการของรัฐและเอกชนช่วยกันใช้ยาสมุนไพร ในการรักษาโรคเพิ่มขึ้นสามารถทดแทนยาแผนปัจจุบันในหลายโรคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถพึ่งตนเองดูแลรักษาจากต่างประเทศ และประชาชนยังมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกพืชสมุนไพร และทำเป็นอาชีพหลักได้ในอนาคตช่วยประเทศชาติ ประเทศไทยเป็นปี漫漫เป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชน เพิ่มรายได้ รักษารสภาพแวดล้อมด้วยการปลูกพืชสมุนไพร

2. ผู้ทรงคุณวุฒิบัญญาต่องสืนที่ ให้ความรู้

นายสมบัติ เปรมกาศ

นายสมบัติ เปรมกาศ อายุ 53 ปี อยู่บ้านเลขที่ 31 หมู่ 9 ตำบลบ้านไร่ อำเภอบางกระครุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งแต่เดิมได้ประกอบอาชีพหัวนา ไปปัจจุบันนายสมบัติ ได้หันมาปลูกสมุนไพรเพื่อเป็นรายได้เสริม ให้แก่ครอบครัวอย่างเป็นส่วนตัวเป็นสันติ ในปัจจุบัน จะมีรายได้เสริม ให้แก่ครอบครัวอย่างเป็นส่วนตัวเป็นรายได้จากการปลูกพืชสมุนไพร ประมาณปีละ 70,000 – 80,000 บาท ซึ่งปัจจุบันได้ที่ดินมาก สำหรับคลัดที่จะรื้อซึ่ง ก่อโรงพยาบาลบางกระครุ่ม อำเภอบางกระครุ่ม จังหวัดพิษณุโลกและ โรงพยาบาลอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรีซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่ผลิตยาสมุนไพรออกจำหน่ายให้แก่ประชาชน และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ในวงการแพทย์ การทางโรงพยาบาลได้ตั้งกลุ่มนักปลูกสมุนไพรขึ้น โดยกำหนดศูนย์กลางสมุนไพรขึ้น ให้แต่ละกลุ่มปลูกพืชสมุนไพรเพื่อที่จะให้ผลผลิตที่ไม่ซ้ำซ้อน กัน โดยนายสมบัติ ได้รับการอนุญาตให้ปลูกพืชสมุนไพรทำท่าหน่ายต่อไปนี้คือ ขมิ้นชัน ฟ้าทะลายโจร เพชรสังฆาต มะระขึ้นก แม่นายสมบัติก็ปลูกสมุนไพรชนิดอื่น ๆ เพิ่มเพื่อเป็นการทดแทนศึกษา เช่น กัลวยน้ำร้อน ชุมเห็ดเทศ หญ้าดอกข้าว ตะไคร้ เสลดพังพอน ตัวเมีย

3. พืชสมุนไพรหลักที่รักษารोครเมืองตัน

พืชสมุนไพรชนิดนี้ เป็นพืชสมุนไพรที่สามารถช่วยรักษาความเจ็บไข้เมืองตัน หรือไข้โกรกเกียร์ที่มีอาการเกิดขึ้นได้ร้อยกับบุคคล พืชสมุนไพรดังกล่าว ได้แก่

ขมิ้นชัน

1. ขมิ้นชัน หรือที่เรียกหัวไปร่า ขมิ้น รสและสรรพคุณ ரดฝ่าด กิ่นหย่อน มากห้องอีดเพื่อขับลมและแก้ท้องร่วง รักษาแผลในกระเพาะ และสำไส้มีสรรพคุณแก้ไข้ผิวหนังผื่นคัน วิธีใช้จะใช้เหว้าสดมาปะกอนอาหารรับประทาน หรือนำมาหาน้ำกากแห้งบดให้เป็นผงใช้ทาใบอย แมลง และบริเวณผื่นคันตามผิวหนัง

วิธีใช้

โภคกระเพาะอย่าง : นำเหว้าแก่สคอมากลังให้สะอาดไม่ต้องปอกเปลือกหั่นเป็นชิ้นบางๆ ตกแต่ง 1 – 2 วิน บดให้ละเอียดปืนเป็นถุงกลอน รับประทานหลังอาหาร

ภารตากขมิ้น : ไม่ควรหากินให้แห้งจนเกินไป จะทำให้ร้อนเสียเนื้อมันหอมระเหย ด้วยการตากให้แห้งในร่ม ไม่ควรนำไปเผาไฟ

ข้อควรระวัง

บางคนอาจแพ้มือจากการคลี่ใบ ห้องเสีย ปวดหัว นอนไม่หลับ ผิวหนังอักเสบ เป็นต้น ควรหยุดใช้

ชุมเห็ดเทศ

2. ชุมเห็ดเทศ หรือชุมเห็ดใหญ่ มีสรรพคุณแก้โรคผิวนัง กลากเกลื่อน และแก้ท้องผูก วิธีใช้นำมาใช้รักษาจาก geleison จะนำปิยมาด้าให้ลดอีกด้วยการบริเวณผิวนังที่เป็นโรค ต้องการนำมายังแก้ท้องผูกจะนำออกและในนาต้มเป็นน้ำดื่ม

วิธีใช้

กลากเกลื่อน ใช้ 3-4 ใบบอย ขี้ให้น้าอกมา เดินเกลือเล็กน้อยใช้ผ้าไม้ไผ่ สะอาดบดบริเวณที่เป็นบ้างๆ และขี้ท่าใบชุมเห็ดเทศที่บดละเอียด วันละ 2-3 ครั้ง จนกว่าจะหายหรือหักมันกับกระเทียม บุนแดงเล็กน้อยแล้วหางรีเวนที่เป็น

ช่วยระบาย : ชุดอกด้มจืดน้ำพริก หรือใช้ส้วมนองในประมาณ 12 ใบ นำไปปั้นไฟหรือถักให้เหลืองต้มกับน้ำ 1 ถ้วย เดินเกลือเล็กน้อย หรือนำใบแห้งมาดเป็นผงบรรจุถุงชา ดีมก่อนนอน

ข้อควรระวัง

ไม่ควรดื่มน้ำมานา แต่ความเข้มข้นมากเกินจะทำให้ถ่ายท้อง และควรใช้เป็นครั้งคราว หากใช้เป็นประจำจะทำให้ลำไส้เคยชิน และไม่สามารถขับถ่ายได้อ่อง

พ้าทถายໂຈຣ

3. พ้าทถายໂຈຣ เป็นພຶກສມຸນໃພຣທີ່ຮູ້ຈັກກັນຕີ ລັກຂະແນເປັນພຶກສົມລຸກສູງປະປາມາດ 1 – 2 ຕອກໄບຈະມີສີເຫຍເງັນ ອອກຝັກລັກຂະແນຈະຄລ້າຍກັບດ້ວຍຕິ່ງຈະມີເມື່ອດັ່ງນັ້ນເຈົ້າຈາລອ່ອນຈຳນວນມາກ

ກາຮປູກພ້າທສາຍໂຈຣປູກໄດ້ສໍາຍ ນ້າເມື່ອດົງເຊີ້ນບຸດິທີ່ເຕີຣີມໄວ້ໄມ່ຕ້ອງມາກນັກແລ້ວຮັນໜ້າໃຫ້ຮູ່ ແຕ່ໃນກາຮປູກນັ້ນມັກຈະປູກໃນຖອດຸນ ກາຮດູແລ້ວກາຍານັ້ນຕ້ອງຄອຍຮັນໜ້າໃຫ້ຮູ່ອຸ່ງເສມອງ ເມື່ອເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕເຕີມທີ່ແລ້ວປະປາມາ 4 – 5 ເດືອນກີ່ສາມາດຮັນໄມ້ໄຊ້ປະໂຍບຸນໄດ້ແລ້ວສຽງພຸດຸນໃຊ້ຮັກຍາອາກາຮພ້ອຍເຈັນ ແລະອາກາຮເຈັບຄອ ຮສບນວິວໜີ້ຂ້າຂະໄປບົມດັ່ນເພື່ອເອົານ້າດື່ມ ແຕ່ຈະໄຫ້ຍາກີ່ມີວຽນມາກ ດັ່ງນັ້ນ ໃນການຝຶກທີ່ຕ້ອງກາຮເກີບຮັກໜາໄວ້ໃຫ້ນາງ ໆ ໄນຕ້ອງກາຮໄສສົດ ໆ ກີ່ຂະໜາໄປໝາຝຶກແດດໃຫ້ແກ້ງນົດສະເວີຍຕຄົມກົດລ້າກັນໜ້າພຶ້ງ ທຳເປັນຍາລູກກລອນໄວກັນ

ຄົ້ນກີ່ກາຮສະຄາດຝຶກສົມໄທແທ້ງ(ຫ້າມຫຼາກແດດ) ບດເປັນຜົງໄທສະເວີຍດ ປັ້ນກັບນ້ຳຝຶກເປັນອຸກລອນຮັບປະການກ່ອນອາຫາຮແອກອົນນອນ

หญ้าหนวดแมว

4. หญ้าหนวดแมว สรวพคุณ ขับปัสสาวะ ลดความดัน ขับนิ่งก้อนเล็กๆ ช่วยการทำงานของไต

รีชีส

นำไปหญ้าหนวดแมวมากากหั่ง และซองกับน้ำร้อนคึมวันละ 3 ครั้ง หลังอาหารและไม่ควรจะให้เข้มข้นเกินไป

ตะไคร้

5. ตะไคร้ รสและสารพคุณ รสปีร่า กลิ่นหอม บำรุงไฟชากุ แก้ไขทางเดินปัสสาวะ
ขับลมในลำไส้เจริญอาหาร แก้คาว

วิธีใช้

โรคทางเดินปัสสาวะ : ใช้ถั่นแกงคลหั่นบด ๆ 1 กก. (ประมาณ 40-50 กรัม)
ต้มน้ำดื่มวันละ 3 ครั้งๆละ 1 ถ้วยชา (75 มล.) ก่อนอาหาร หรือใช้เหง้าแกงที่อยู่ใต้ดินผ่านเป็น
เย็นบางๆ คั่วไฟอ่อนๆ พอกหนังห้องดีมีเข่นกัน

อาการท้องอืดหื้อ : ใช้ถั่นสดๆ ทุบพอแตกประมาณ 1 กก. ต้มกับน้ำครึ่งลิตร
ดื่มน้ำดื่มวันละ 3 ครั้งๆละ 1 ถ้วยชา (75 มล.) ก่อนอาหาร หรือใช้เหง้าแกงที่อยู่ใต้ดินผ่านเป็น

ใบงานที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น จากหนังสืออ่านประกอบ 2 เรื่อง
พิชสมุนไพร วัฒนธรรม แล้วสรุป จดลงแบบบันทึก

กลุ่มที่

สมาชิก 1..... เลขที่.....
2..... เลขที่.....
3..... เลขที่.....
4..... เลขที่.....
5..... เลขที่.....

ชื่อพิชสมุนไพร	สรุปผล
1.....
2.....
3.....
4.....
5.....

257
เรื่องอ่านประกอบ 3
ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่านเกอนางกระทุ่ม
สาขาวัสดุการผลิตและอุตสาหกรรม

1. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ให้ความรู้

นางละเอียด สิงหลักษณ์

ประวัติ

นางละเอียด สิงหลักษณ์ เกิดเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2485 อายุ 60 ปี
สถานที่เกิด บ้านตะโหนด ตำบลลดไท อำเภอครัวมีค จังหวัดสุโขทัย บ้านชื่อ นายพรม
พะโหนด มารดาชื่อ นางสมเรย พะโหนด มีพี่น้องทั้งหมด 9 คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 137 หมู่ที่ 3 บ้านแกะคุ ตำบลสนธิงกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
โทรศัพท์ 0 1604 1237

การศึกษา

การร่วมงานในเรือนการช่างสุขทัย

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ
การทำกล้วยตากพลั้งแสงอาทิตย์

ผลงานเด่นหรือที่ได้รับการยกย่อง

ประชานักล้วยตากอ่านเกอนางกระทุ่ม พ.ศ. 2530 ชนะเลิศการประกวดกล้วยตาก

2. การทำกล้วยๆ

2.1 การเลือกกล้วย

กล้วยๆทางกรุงเทพมหานคร มีแหล่งผลิตที่แท้จริง อยู่ที่หมู่ 2 บ้านแกะคุ่คำนสต บางกระฐุ่มจังหวัดพิษณุโลก การผลิตกล้วยๆทางมาไม่น้อยกว่า 65 ปี โดยใช้กล้วยน้ำร้า พันธุ์ "มะลิอ่อง" มาปลูกเนื่องจากมีคุณสมบัติรสชาดอร่อย หอมซุ่มซ่า อดีตที่เคยทำ การผลิตเพื่อบริโภคในครอบครัวและแจกจ่ายแยกกันมาเยี่ยมเยือน มาสู่การผลิตเป็นการค้าแบบ อุตสาหกรรมในครัวเรือน

กล้วยน้ำร้าพันธุ์มะลิอ่อง

2.2 กรรมวิธีการผลิต

กรรมวิธีการผลิตมีการพัฒนาอยู่เสมอ แต่กรรมวิธีตั้งกล้าวยังเปลี่ยนแปลงไปยัง ไม่มาก มีอยู่ 3 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. กรรมวิธีแบบดั้งเดิมการผลิตวันนี้ผู้คนจะนำกล้วยน้ำร้าที่แก่จัดมาบ่มโดย อาบน้ำที่น้ำกร่อยหรือปูมเป็นหนึ่งกิจกรรม ในงานจะใช้หลาสติกถุงกล้วยหั้งหมุดไว้ ประมาณ 24 ชั่วโมงเพื่อเร่งให้กล้วยสุก หลังจากนั้นก็เปิดผ้าพลาสติกถุงกล้วยหั้งหมุดไว้อีก 24 ชั่วโมง เพื่อเร่งให้กล้วยสุก หลังจากนั้นก็เปิดผ้าพลาสติกถุงกล้วยหั้งหมุดไว้อีก 24 ชั่วโมง แล้วถุงอีกถุงกัน การบ่มจะใช้เวลาประมาณ 5 วัน แต่ในฤดูหนาวอาจ นานถึง 7 วัน เพราะอุณหภูมิในฤดูนี้ต่ำกว่าฤดูร้อน เมื่อกล้วยสุกแล้วก็จะนำมาปอกเปลือกโดย ใช้มือ กล้วยที่ปอกเปลือกแล้วจะถูกนำไปวางบนตะแกรง หรือแผงที่ห่างจากไม้ไผ่เนื้อแข็งกิ่วได้ ร้านที่ซึ่งแห้งจะต้องมีร่องว่างระหว่างแผงที่ต่างกันโดยสมควร เพื่อให้มีช่องระบายอากาศและ ทำให้ความชื้นที่เก็บรวบรวมจากอากาศหลีกฟีดได้ สำหรับกล้วยที่ต้องใช้เวลาแห้งนานกว่า 5 วัน นั้นจะใช้เวลาประมาณ 6 - 8 แคด แคดในฤดูฝนหรือฤดูหนาวอาจใช้เวลานานกว่านั้น เพราะ มีอุณหภูมิต่ำกว่าฤดูร้อนและมีช่วงเวลาในการตากแต่ละวันน้อยกว่า เมื่อกล้วยแห้งได้ 3 แคดแล้ว ผู้ผลิตจะนำกล้วยที่มีขนาดใหญ่มา "แบบ" (ใช้มือกดกับพื้นไม้) มือที่กดจะระ กับน้ำเกลือที่เตรียมไว้ก่อนแล้วซึ่งมาแบบกล้วยให้แบบ ตามความเหมาะสม และความต้องการ

การที่ใช้มือแตะน้ำเกลือก่อนจะทำให้กลัวผิวสวาย มีรสาหวานดีขึ้น สำหรับกลัวขานดเล็กนั้น ส่วนใหญ่จะไม่แบบจะทำเป็นกลัวกลม ในการหากกลัวยต้องมีการกลับกลัวอย่างน้อยวันละ ครั้ง เพื่อให้กลัวถูกแฉทั่วถึง ผิวกลัวจะได้หายและแห้งสม่ำเสมอ หลังจากแบบกลัวแล้ว ก็นำไปปิดากอีก 3 – 4 แคด ก็จะได้กลัวตามต้องการ

อย่างไรก็ตามการผลิตกลัวโดยวิธีนี้จะมีสิ่งเรื่องปอนอยู่มากทั้งเชื้อโรค หนองแมลง วันทอง และฝุ่นละอองที่พุ่งอยู่ในอากาศ ทำให้ผู้บริโภคในปัจจุบันเกิดความรู้สึกรังเกียจที่จะซื้อไปบริโภค จึงทำให้เกิดการศึกษาถึงการพัฒนาการผลิต ที่ใช้เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพื่อจัดปัญหาดังกล่าวให้หมดไป จึงมีการพัฒนาด้วยพลังแสงอาทิตย์ขึ้น

การหากกลัวแบบดั้งเดิม

มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม Rajabhat University

2. การผลิตแบบผสมผสานระหว่าง การใช้เทคนิคการผลิตแบบดั้งเดิม กับการใช้เทคนิคสมัยใหม่

เป็นการผลิตโดยผู้ผลิตนำกลัวยน้ำร้าว ที่สูกปลอกเปลือกแล้วไปวางบนแผง แต่ละวัน โดยจะกลับกลัวยอย่างน้อยวันละครั้ง เมื่อนำไปพากรได้ 3 - 4 แคด ก็จะนำกลัวยไปบน วิธีแบบกลัวยกเหมือนกับวิธีดั้งเดิม หลังจากนั้นก็จะนำกลัวยใส่ตู้พลาสติกและอาทิตย์ประมาณ 1 - 3 แคด ก็จะได้กลัวยตามต้องการ การผลิตแบบนี้จะใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน

3. การผลิตโดยใช้เทคนิคสมัยใหม่

การผลิตวิธีนี้พัฒนาจากการผลิตแบบผสมผสาน โดยเริ่มจากการนำกลัวยที่ปอกเปลือกเสร็จแล้ว นำไปใส่ตู้อบพลาสติกที่ร้อน ตู้อบนี้ใช้พลาสติกแทนกระดาษเป็นตัวแปรพลาสติกที่ร้อนตู้อบเพื่อให้ความร้อนในแต่ละวันตอนเย็นผู้ผลิตจะเปิดตู้ แล้วใช้มือกดกลัวยมาร่วมไว้ตรงกลางตู้ ใช้ผ้าพลาสติกที่ร่องตู้คุณไม้ไว เพื่อเป็นการเก็บรักษาความร้อน และเป็นการกลับกลัวยไปในตัว ตอนเช้าช่วงเวลาประมาณ 08.00 น. ถึง 09.00 น. ก็เปิดตู้ และคลี่ผ้าที่คุณกลัวยออก แล้วใช้มือเกลี่ยกลัวยให้กระจายออกรับแสงอาทิตย์ทุกวัน เมื่อตากกลัวยในตู้ได้ 2 - 3 แคด (ขึ้นอยู่กับฤดูกาล) ก็นำกลัวยมาบน เตาเผาไว้กับวิธีอื่น เสร็จแล้ว ก็นำไปพากรในตู้อีก 2 - 3 แคด จะได้กลัวยตามต้องการ กรรมวิธีในการทำทั้งหมดใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน

การตากกลัวยด้วยตู้อบพลาสติก

2.3 ความแตกต่างของผลผลิตกล้วยตากทั้ง 3 วิธี

จากการมีวิธีการผลิตกล้วยตากทั้ง 3 วิธี มีผลผลิตแตกต่างกันดังนี้

สี กล้วยตากที่ผลิตโดยกรรมวิธีแบบดั้งเดิม จะมีสีเหลืองกว่ากล้วยตากที่ผลิตตามแบบที่ 2 และ ที่ 3 แต่เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 4 สัปดาห์ กล้วยตากที่ทำโดยวิธีแรกจะเป็นสีคล้ำเร็วกว่ากล้วยตากที่ผลิตแบบที่ 2 และแบบที่ 3

ความหวาน กล้วยตากที่ผลิตโดยกรรมวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม นั้น จะมีเปอร์เซนต์ความหวานน้อยกว่า กล้วยตากที่ผลิตตามกรรมวิธีที่ 2 และแบบที่ 3 เนื่องจาก แมลงปะนกฝัง หรือมีน จะมาดูดน้ำหวานจากกล้วยตากบนแหงไปบางส่วนและบางส่วน นำหวานจะหายดลงบนพื้นดิน เนื่องจากการระบายอากาศไม่สม่ำเสมอและไม่พอดี

การบ่มกล้วย

กล้วยที่บ่มแล้ว

ใบงานที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อทำกิจกรรม แล้วสรุปข้อตอนความสำเร็จ ปัญหา
อุปสรรคคงในแบบบันทึก

กลุ่มที่

สมาชิก 1.....	เลขที่.....
2.....	เลขที่.....
3.....	เลขที่.....
4.....	เลขที่.....
5.....	เลขที่.....

ข้อตอนความสำเร็จ

ปัญหาอุปสรรค

263
เรื่องอ่านประกอบ 4
ภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับงานกระทำทุ่ม
สาขาวิชาเกษตรกรรม

1. ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ ให้ความรู้

ประวัติ

นายแรม ตันพิคอม เกิดเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2485 อายุ 60 ปี
สถานที่เกิด บ้านบึงสำราญ หมู่บ้านบางกระทำ จังหวัดพิษณุโลก มีอาชีพ นายเชื่อง ตันพิคอม^ย
มารดาชื่อ นางเพียง พันพิคอม มีพี่น้องทั้งหมด 2 คน

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ 7/1 หมู่ที่ 2 บ้านกสองกระต่อน ตำบลบางกระทำ อำเภอบางกระทำ
จังหวัดพิษณุโลก โทรศัพท์ 0 1786 6280

การศึกษา

ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดบึงสำราญ จังหวัดพิษณุโลก
ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดพิษณุโลก

ความรู้ความสามารถที่ปรากฏเด่นชัดเป็นพิเศษ
การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

2. วิธีการทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกล้วย

แบ่งเปลือกกล้วย และมูลสัตว์หรือตะกอนอ้อย ยูเรีย และเรงออกเป็น 3 ส่วน เท่า ๆ กัน นำเปลือกกล้วย ส่วนที่ 1 เกลี่ยเป็นแผ่นขนาด 3×5 เมตร และใช้มูลสัตว์ หรือตะกอนอ้อยโรยทับให้ทั่ว เอาน้ำรสดให้เปียกทั่วอยู่เรียบร้อย นำสารเร่งละลายนำรสดให้ทั่ว แล้ว เอาเปลือกกล้วย ส่วนที่ 2 วางทับ ดำเนินการเหมือนเช่นเดิม จนครบ 3 ชั้น ใช้เศษฟอง กลุ่ม ไว้ 10 วัน กลับกองปุ๋ยหมัก 1 ครั้ง ปุ๋ยหมักจะใช้ได้เมื่อประมาณ 45 วัน ขาดอาหาร ที่มีในปุ๋ยหมัก $N = 1.81$ $P = 0.89$ $K = 5.89$ หรือเป็นสูตรปุ๋ยจะได้ $N - P - K$ ประมาณ $2 - 1 - 6$

ผลการวิเคราะห์ปุ๋ยอินทรีย์จากเปลือกกล้วยของกรมส่งเสริมการเกษตร

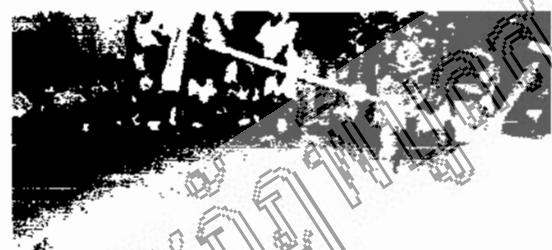
ความชื้น	9.37 %
ความเป็นกรดค่อนข้างเป็นด่าง PH (1 : 5)	9.30 %
ความเค็มระดับปานกลาง EC ในโครงสร้าง	6.79 %
ฟอสฟอรัส	1.3 %
โปรแทสเทียม	5.1 %
อินทรีย์วัตถุประมาณ แสดงว่าขบวนการย่อยสลายแล้ว	36.6 %
C/N ratio	16

หนทางการทำปุ๋ยหมัก

1. เปลือกกล้วย	100	กิโลกรัม	ราคา	100	บาท
2. ตะกอนอ้อย	200	กิโลกรัม	ราคา	20	บาท
3. สารใบโคนิด	1	ชุด	ราคา	100	บาท
4. ปุ๋ยเคมี	2	กิโลกรัม	ราคา	20	บาท
รวมทั้งหมด	1,202	กิโลกรัม	ราคา	240	บาท
	1	กิโลกรัม	ราคา	0.20	บาท
ได้ปุ๋ยหมักแห้ง	250	กิโลกรัม	ราคา	1.50	บาท
เป็นเงิน	375	บาท	กำไร	135	บาท

เปลือกกล้วยแห้ง

ผสมน้ำมันจากเปลือกกล้วยตามสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ใบงานที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม เพื่อศึกษาการทํางานปั้ยหมากจากเปลือกกล้วย แล้วสรุป รับนิดอน
ที่สำคัญ

กสุ่มที่

สมาชิก 1..... เลขที่.....
2..... เลขที่.....
3..... เลขที่.....
4..... เลขที่.....
5..... เลขที่.....

ขั้นตอนที่สำคัญ

แบบทดสอบก่อนเรียน

ภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอบางกระฐุ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ข้อทดสอบ 20 ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาทำ 20 นาที (รวม 20 คะแนน)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค ง ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้อง

<p>1. ลักษณะของชนบธรรมเนียมประเพณี เป็นไปตามข้อใด</p> <p>ก. ข้อห้าม ค ความเชื่อ ข. วิถีชีวิต จ. แนวปฏิบัติ</p> <p>2. ประเพณีไทยเกี่ยวข้องกันอะไร</p> <p>ก. ศาสนา ค. วิถีชีวิต ข. ความเชื่อ จ. ถูกทุกข้อ</p> <p>3. ประเพณีไทยในแต่ละท้องถิ่นจะมี ลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. ไม่มีความแตกต่างกัน ข. แตกต่างกันในรายละเอียด ค. ไม่มีเอกลักษณ์ของพื้นที่นั้น จ. เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ</p> <p>4. ประเพณีของอ่าเภอบางกระฐุ่ม คือข้อใด</p> <p>ก. ประเพณีบังชัย ข. ประเพณีแข่งเรือบก ค. ประเพณีแห่ผีดาวโจน จ. ถูกทุกข้อ</p> <p>5. ร่าง อิน เล เล เมืองการะเงินที่นิยม เส่นในเทศบาลได้</p> <p>ก. ครุฑ์เงิน ข. ครุษลงกรณ์ ค. เงาพรหม จ. วันลอยกระทง</p>	<p>6. สรวพุฒพิชสมุนไพรชนิดใดแก้ท้องเดิน เหงื่อนกัน</p> <p>ก. พากสาย ข มีนขัน ข. หยาดออกขาว กลัวยน้ำร้า ค. เสลดพังพอน พากกระปือร จ. มะระขึ้นก กลัวยน้ำร้า</p> <p>7. สรวพุฒภูเขาภูเขาใหญ่องข้มีนขัน คือ ข้อใด</p> <p>ก. แม่น้ำคิวหนังจากเกลื่อน ข. แม่น้ำท้องเสีย เมื่ออาหาร ค. แก๊พิษสัตว์กัดต่อย จ. ขับลม ห้องอีด ห้องเพียว</p> <p>8. ถ้านักเรียนเป็นนักภาษาเกลื่อน จะใช้พิช สมุนไพรชนิดใดรักษา</p> <p>ก. ชุมเห็ดเทศ ข. มะระขึ้นก ค. ตะไคร้ จ. หยาดออกขาว</p> <p>9. สมุนไพรที่ใช้เป็นยาบรรเทา คือ</p> <p>ก. รับประทานน้อยๆ ข. รับประทานเท่าที่จำเป็น ค. รับประทานตามความพอดใจ จ. รับประทานเข้า – เย็น-ก้อนหนอง</p> <p>10. ถ้านักเรียนถูกแมลงกัดต่อย แก้อาการแพ้ ใช้สมุนไพรใดรักษา</p> <p>ก. ขมีนขัน ข. ชุมเห็ดเทศ ค. เสลดพังพอน จ. มะระขึ้นก</p>
---	--

<p>11. การทำกลัวยจากต้องอาศัยข้อใดเป็นสิ่งสำคัญ</p> <p>ก. น้ำส้ม ข. เกลือ</p> <p>ก. น้ำตาล ข. แสงแดด</p>	<p>16. ส่วนที่เหลือจากการทำกลัวยจาก เป็นเปลือกกลัวย เรานำมาทำปุ๋ยชนิดใด</p> <p>ก. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก</p> <p>ข. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยเคมี</p> <p>ค. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยคอก</p> <p>ง. ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี</p>
<p>12. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้กลัวยจากไม่สะอาด</p> <p>ก. เชื้อจุลินทรีย์</p> <p>ข. การทำความสะอาดบ้าน</p> <p>ก. การเปลี่ยนแปลงความธรรมชาติ</p> <p>ก. การทำความสะอาดบ้าน</p>	<p>17. การกลับกล่องปุ๋ยหมัก เพื่อประโยชน์ใด</p> <p>ก. ทำให้วัสดุคงทนมากขึ้น</p> <p>ข. ทำให้เพิ่มปริมาณปุ๋ยหมักมากขึ้น</p> <p>ค. ทำให้วัสดุที่หมักสามารถดูดซึมน้ำได้ดีขึ้น</p> <p>ง. ทำให้สามารถเก็บรักษาปุ๋ยไว้ได้นาน</p>
<p>13. สิ่งใดจำเป็นที่สุดในการถนอมอาหาร ประافظกลัวยจาก</p> <p>ก. ความสะอาด</p> <p>ข. ความอร่อย</p> <p>ก. ความสะอาด</p> <p>ก. ความสะอาด</p>	<p>18. ตัวการใดที่ช่วยให้เปลือกกลัวยย้อมสีอย่างดี</p> <p>ก. จุลินทรีย์ ข. แสงแดด</p> <p>ก. น้ำ จ. อากาศ</p>
<p>14. กลัวยพันธุ์ใดที่นิยมนำมาใช้ทำกลัวยจาก สำหรับงานครัวทุก</p> <p>ก. กลัวยไข่</p> <p>ข. กลัวยหนานี่</p> <p>ก. กลัวยหน้าวัว</p> <p>ก. กลัวยแขก</p>	<p>19. ประโยชน์ของปุ๋ยหมักจากเมล็ดออกกลัวยคือ</p> <p>ก. ทำให้ดินสมบูรณ์</p> <p>ข. ทำให้ดินร่วนซุย</p> <p>ค. ทำให้ดินดูดความเป็นกรดและด่าง</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>
<p>15. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการทำกลัวยอาหาร</p> <p>ก. เก็บอาหารไว้กินได้นาน ๆ</p> <p>ข. มีอาหารสดใหม่ไว้กิน</p> <p>ก. ตีบผู้คนรายได้</p> <p>ก. ให้อาหารหลายรูปแบบ และนำไปกินมากขึ้น</p>	<p>20. การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวยใช้เวลา การกีวันกลับปุ๋ย 1 ครั้ง</p> <p>ก. 10 วัน</p> <p>ข. 15 วัน</p> <p>ค. 40 วัน</p> <p>ง. 45 วัน</p>

เฉลย	1.	จ.	5.	ข.	9.	ข.	13.	ค	17.	ค
	2.	จ.	6.	ก	10.	ค.	14.	ค	18.	ก
	3.	ง	7.	จ.	11.	ง	15.	ข	19.	ง
	4.	ข.	8.	ก.	12.	ค	16.	ก	20.	ก

**แบบทดสอบระหว่างเรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอบางกระثุ่ม
เพื่อวัดประสิทธิภาพของหลักสูตร**

คำชี้แจง : ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่เห็นว่าถูก และ
กาเครื่องหมาย X หน้าข้อที่เห็นว่าผิด

สาขาวัฒนธรรมประเพณี

- 1. ประเพณี หมายถึง แบบแผนหรือแนวปฏิบัติที่นิยมยึดถือประพันธ์ปฏิบัติสืบทอดกัน เป็นเวลาอย่างนาน
- 2. ประเพณียั่งยืนไม่แตกต่างกัน เพราะเป็นคนชาติเดียวกัน
- 3. ร่วงขึ้นเลข เป็นการรำของชาวเขาที่นำมาแสดงในอำเภอบางกระทุ่ม
- 4. การแข่งเรือยาวของชาวอำเภอบางกระทุ่ม นิยมใช้การแข่งขันแบบพาย 12 คน และ 7 คน
- 5. การแข่งเรืออกของชาวอำเภอบางกระทุ่มใช้เรือร่องแคบแข่งบนบก

สาขaphathiy แผนไทย

- 6. โรคระบาดอาหารรากษาโดยใช้เศษของกระชายมาหัน แล้วครับประทานก็ได้
- 7. ชุมเห็ดเทศ ใช้เป็นยากระชายได้โดยใช้ดอกมาต้มจิ่มน้ำพริก
- 8. น้ำชาที่ทำจากกุญแจคอก กวนกับประทานเย็นชามาก ๆ เพื่อรักษาอาการแพ้ลม
- 9. การปลูกฟ้าทะลายโจรอย่างง่าย อาจใช้เมล็ดโดยที่คืนปลูกได้เลย
- 10. การนำฟ้าทะลายโจรมาแัดก่อนนำมารปุงยาสรรพคุณจะดียิ่งขึ้น

สาขารัตกรรมและอุตสาหกรรม

- 11. กล้วยคาดของชาวอำเภอบางกระกุมนิยมใช้กล้วยน้ำวัวพันธุ์มะลิอ่อง
- 12. การทำกล้วยคาดแบบดั้มโดยใช้วิธีร้อนชาดี ช่วยจัดปัญหาแมลงวันทองได้
- 13. การแบบกล้วยคาดใช้มือข่มน้ำเกลือก่อนแบบ เพราะทำให้กล้วยสีสวย
- 14. ตู้อบพังผีเสื้อยังพิศว์ เป็นตู้อบที่ป่วนปุ่งเพื่อใช้แก้น้ำปัญหาความสะอาดของกล้วยคาด
- 15. ควรทำการล้างด้วยน้ำก่อนการคลุกผ้าพลาสติก เพื่อเป็นการเก็บรักษาระบบการร้อน

สาขางานครรภ์

- 16. บุ้ยหมากจากเปลือกกล้วยของอำเภอบางกระทุ่ม แก้ปัญหาเปลือกกล้วยเหลือใช้ให้เกิดประโยชน์
- 17. บุ้ยหมากจากเปลือกกล้วยมีส่วนผสมเปลือกกล้วย มูลสัตว์ หรืออูเรีย
- 18. ก่อนนำไปบุ้ยที่เป็นบุ้ยหมากจากเปลือกกล้วย ควรฉีดยาฆ่าหญ้าก่อน
- 19. ถ้าไม่มีมูลสัตว์อาจใช้ยูเรียแทนได้เลยในส่วนผสมบุ้ยหมากจากเปลือกกล้วย
- 20. ถ้าต้องการย่อยสลายเปลือกกล้วยเร็ว ควรใช้การลอกเปลือกกล้วย ส่วนแข็งทิ้งก่อน

แบบทดสอบหลังเรียน

ภูมิปัญญาท่องถิ่นอ่าเภอบางกระثุ่ม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ข้อทดสอบ 20 ข้อละ 1 คะแนน ใช้เวลาทำ 20 นาที (รวม 20 คะแนน)

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับอักษร ก ข ค ง ที่นักเรียนเห็นว่าถูกต้อง

<p>1. ร่าง ขัน เล เเป็นการจะเล่นที่นิยม เล่นในเทศกาลใด</p> <p>ก. ตรุษจีน ข. ตรุษสงกรานต์ ค. เทศพิธรา ง. วันเฉลยกระหง</p> <p>2. ประเพณีของอ่าเภอบางกระทุ่ม คือข้อใด</p> <p>ก. ประเพณีปักธงชัย ข. ประเพณีแข่งเรือบก ค. ประเพณีแห่ผีตาโขน ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>3. ลักษณะของชนบธรรมเนียมประเพณี เป็นไปตามข้อใด</p> <p>ก. ข้อห้าม ค. ความเชื่อ ข. วิถีชีวิต จ. แนวปฏิบัติ</p> <p>4. ประเพณีไทยในแต่ละท้องถิ่นจะมี ลักษณะอย่างไร</p> <p>ก. ไม่มีความแตกต่างกัน ข. แตกต่างกันในเรื่องระเบียด ค. ไม่มีเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ง. เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ</p> <p>5. ประเพณีไทยเกี่ยวข้องกับอะไร</p> <p>ก. ศาสนา ค. วิถีชีวิต ข. ความเชื่อ ง. ถูกทุกข้อ</p>	<p>6. สมุนไพรที่ใช้เป็นยาบรรเทา ควร</p> <p>ก. รับประทานบ่อยๆ ข. รับประทานมากที่สุด ค. รับประทานตามความพอใจ ง. รับประทานเข้า – เย็นก่อนนอน</p> <p>7. ถ้านักเรียนถูกแมลงวินดูด咬 มาก่ออาการแพ้ ให้สมุนไพรอะไรรักษา</p> <p>ก. ขี้มันชัน ข. ชุมเห็ดเทศ ค. เม็ดหงษ์พอน ง. มะระเข็ง</p> <p>8. สรรพคุณพิเศษสมุนไพรชนิดใดมากที่สุด</p> <p>ก. พื้กสาย ข. มันชัน ข. หญ้าดอกขาว กล้วยน้ำว้า ค. เม็ดหงษ์พอน พื้กสายใจ ง. มะระเข็ง กล้วยน้ำว้า</p> <p>9. ถ้านักเรียนเป็นกลากเกลื่อน จะใช้พิช สมุนไพรชนิดใดรักษา</p> <p>ก. ชุมเห็ดเทศ ข. มะระเข็ง ค. ตะไคร้ ง. หญ้าดอกขาว</p> <p>10. สรรพคุณการรักษาโรคของมันชัน คือ</p> <p>ก. แก้ไข้ผิวหนังกลากเกลื่อน ข. แก้ท้องเสีย เป็นอาหาร ค. แก้พิษสัตว์รักษาด้วย ง. ขับลม ห้องอืด ห้องเพ้อ</p>
--	---

11. กลัวยพันธุ์ใดที่นิยมนำมาใช้ห้ากลัวจาก อ้างอิงกระถุง	16. ประโยชน์ของปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวคือ <ol style="list-style-type: none">ทำให้ดินสมบูรณ์ทำให้ดินร่วนซุยทำให้อดความเป็นกรดและด่างถูกทุกข้อ
ก. กลัวยไข่ ข. กลัวยทาน ค. กลัวยน้ำร้า ง. กลัวยแขก	17. การทำปุ๋ยหมักจากเปลือกกลัวใช้เวลา การก่อวัณกลับปุ๋ย 1 ครั้ง
12. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการอนอมอาหาร ก. เก็บอาหารไว้กินได้นาน ๆ ข. มีอาหารสดใหม่ไว้กิน ค. เพิ่มพูนรายได้ ง. ได้อาหารหลายรูปแบบ และน่ากินมากขึ้น	ก. 10 วัน ข. 15 วัน ค. 40 วัน ง. 45 วัน
13. การห้ากลัวจากต้องอาศัยข้อใดเป็น สิ่งสำคัญ ก. น้ำส้ม ข. เกือก ค. น้ำตาล ง. แสงแดด	18. ส่วนที่เหลือจากการห้ากลัว เช่น เปลือกกลัว เรานำมาทำปุ๋ยนิดหน่อย ก. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยหมัก ข. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยเคมี ค. ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยกอก ง. ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยเคมี
14. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้กลัวจาก ไม่สะอาด ก. เชื้อจุลทรรศน์ ข. ความดากแยบบารมชาติ ค. การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ง. การทำความสะอาด	19. การกลับกองปุ๋ยหมัก เพื่อประโยชน์ได ก. ทำให้วัสดุคุกคามเคล้าเข้ากันดี ข. ทำให้เพิ่มปริมาณปุ๋ยหมักมากขึ้น ค. ทำให้วัสดุที่หมักลายตัวได้เร็วขึ้น ง. ทำให้สามารถเก็บรักษาน้ำปุ๋ยไว้ได้นาน
15. สิ่งใดเจ้าเป็นที่สุดในการอนอมอาหาร ประเภทกลัวจาก ก. ความสวยงาม ข. ความอร่อย ค. ความสะอาด ง. ความสะดวก	20. ด้วยการใดที่ช่วยให้เปลือกกลัว ย้อมสีถาวรได้เร็ว ก. ชุลินทรีย์ ข. แสงแดด ค. น้ำ ง. อากาศ

เฉลย	1. ข.	5. ง.	9. ก.	13. ง	17. ก
	2. ข.	6. ข.	10. ง.	14. ค	18. ก
	3. ง.	7. ค.	11. ค	15. ค	19. ค
	4. ง.	8. ก.	12. ข.	16. ง	20. ก

ชื่อ..... เลขที่..... ชั้นประถมศึกษาปีที่.....
โรงเรียน..... อําเภอบางกระสุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ทดสอบก่อนเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

ทดสอบหลังเรียน

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

หมายเหตุ

ประเมินผล	ก่อนเรียน	หลังเรียน
คะแนนเต็ม	20	20
คะแนนที่ได้		

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนรายกลุ่ม
การเรียนเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าเภอบางกระ Thur
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรม ชื่อกลุ่ม	การ วางแผน การทำงาน			การแบ่ง งานและ ความ รับผิดชอบ			การตั้งใจ เก็บรวบรวม ข้อมูล			ความมี ระเบียบ ในการ ศึกษาดูงาน			การส่งผล งาน			คะแนนรวม
	0	1	2	0	1	2	0	1	2	0	1	2	0	1	2	10
กลุ่มที่ 1																
1.																
2.																
3.																
4.																
กลุ่มที่ 2																
1.																
2.																
3.																
4.																

หมายเหตุ ให้ผู้ประเมินสังเกตพิจารณาดูสมภาพพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
 ในแต่ละกลุ่ม โดยพิจารณาค่าระดับคะแนนดังนี้

ระดับ 0 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานด้อยปรับปรุง

ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับพอใช้

ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับดี

สรุปผลการประเมิน

เกณฑ์การตัดสิน 7 – 10 คะแนน

ผ่าน

ต่ำกว่า 7 คะแนน

ไม่ผ่าน

ต่ำกว่า 7 คะแนน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก ๒

การหาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอทางกรุงเทพ
จังหวัดพิษณุโลก

ตารางภาคผนวก 1 คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียนของนักเรียน
กลุ่มตัวอย่าง 25 คน

คนที่	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)
1	18	14
2	16	16
3	17	15
4	16	18
5	18	15
6	15	18
7	16	17
8	15	15
9	18	12
10	15	15
11	18	18
12	16	18
13	17	17
14	19	16
15	16	19
16	16	16
17	18	18
18	18	16
19	16	14
20	15	17
21	15	17
22	14	18
23	16	18
24	15	16
25	14	18
รวม	407	411
เฉลี่ย	16.28	16.44

การคำนวณหาประสิทธิภาพของหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

ได้จากการหาประสิทธิภาพของกระบวนการจัดทำแบบทดสอบระหว่างเรียนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น และการหาค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์จากคะแนนสอบหลังการเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 : 80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกต้องจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนแต่ละตอนโดยคิดเป็นร้อยละ

สูตร $\Sigma X_1 / N$

$$E_1 = \frac{\Sigma X_1}{A} \times 100$$

จากสูตร E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการสอนหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น

ΣX_1 คือ คะแนนนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

A คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

แทนค่าสูตร $E_1 = \frac{407}{25} \times 100$

$$E_1 = \frac{20}{81.40} \times 100$$

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกต้องจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละตอนโดยคิดเป็นร้อยละ

สูตร $\Sigma X_2 / N$

$$E_2 = \frac{\Sigma X_2}{B} \times 100$$

จากสูตร E_2 คือ ประสิทธิภาพของคะแนนผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนหลังเรียน

ΣX_2 คือ คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบหลังเรียน

แผนค่าสูตร

411 / 25

$$E_2 = \frac{—}{20} \times 100$$

20

$$E_2 = 82.20$$

ดังนั้นค่าประสิทธิภาพของหลักสูตรภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับนักเรียนกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก จากการคำนวณการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและการหาประสิทธิภาพจากคะแนนหลังเรียน E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 81.40 : 82.20

ตารางภาคผนวก 2 คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
25 คน

คนที่	คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)	ผลต่างระหว่าง ก่อนเรียนหลังเรียน
1	3	14	11
2	5	16	11
3	7	15	8
4	7	18	11
5	6	15	8
6	5	18	12
7	7	17	12
8	9	15	6
9	8	12	4
10	3	15	12
11	6	18	12
12	8	18	10
13	7	17	10
14	10	16	6
15	9	19	10
16	8	16	8

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

คันที่	คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)	ผลต่างระหว่าง ก่อนเรียนหลังเรียน
17	7	18	11
18	9	16	7
19	9	14	5
20	8	17	9
21	4	17	13
22	6	18	12
23	14	18	4
24	11	16	5
25	14	18	4
รวม	187	411	224
เฉลี่ย	7.48	16.44	8.84

ตารางภาคผนวก 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนโดยใช้หลักสูตรภูมิปัญญาห้องถีน
สำเภาบางกระเจ้า จังหวัดพิษณุโลก

คะแนนสอบ	X	S.D.	t-value	Sig
ก่อนเรียน	7.48	2.87		
หลังเรียน	16.44	1.69	14.97**	.004

* p < .01

ประวัติผู้จัย

ชื่อ - นามสกุล	นางครรภ์ บัวเบรม
วัน เดือน ปีเกิด	23 สิงหาคม 2505
สถานที่เกิด	84 / 81 สำนับบ้านคลอง อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	459 / 213 สำนับถนนอ้าย อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน	โทร. (055) 223692, (055) 282841 , 09-6275636
สถานที่ทำงาน	ครุฑัญโรงเรียนนิคมบ้านกร่าง โรงเรียนนิคมบ้านกร่าง อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2518	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนมนูญวิทยศึกษา อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2523	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา
พ.ศ. 2525	ปกศ.สูง (วิทยาศาสตร์) วิทยาลัยครุพัฒน์สังค์ราษฎร์ พิษณุโลก อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2528	กศช. (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยคริสต์จันทร์วิชาชีพพิษณุโลก อ่าเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
พ.ศ. 2546	ก.ม. (การบริหารการศึกษา) สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก